

Slovenské vydanie

Informácie a oznámenia

Ročník 60

30. januára 2017

Obsah

IV Informácie

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

Súdny dvor Európskej únie

2017/C 030/01	Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie	1
---------------	--	---

V Oznamy

SÚDNE KONANIA

Súdny dvor

2017/C 030/02	Vec C-673/13 P: Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 23. novembra 2016 – Európska komisia/Stichting Greenpeace Nederland, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Odvolanie — Prístup k dokumentom inštitúcií — Nariadenie (ES) č. 1049/2001 — Životné prostredie — Aarhuský dohovor — Nariadenie (ES) č. 1367/2006 — Článok 6 ods. 1 — Riziko poškodenia obchodných záujmov fyzickej alebo právnickej osoby — Pojem „informácie týkajúce sa emisií do životného prostredia“ — Dokumenty týkajúce sa povolenia konania týkajúceho sa účinnej látky obsiahnutej v prípravkoch na ochranu rastlín — Účinná látka glyfozát)	2
2017/C 030/03	Vec C-442/14: Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 23. novembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Holandsko) – Bayer CropScience SA-NV, Stichting De Bijenstichting/College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Životné prostredie — Aarhuský dohovor — Smernica 2003/4/ES — Článok 4 ods. 2 — Prístup verejnosti k informáciám — Pojem „informácie o emisiách do životného prostredia“ — Smernica 91/414/EHS — Smernica 98/8/ES — Nariadenie (ES) č. 1107/2009 — Uvedenie prípravkov na ochranu rastlín a biocídnych výrobkov na trh — Dôverný zaobchádzanie — Ochrana priemyselných a obchodných záujmov)	3

2017/C 030/04	Vec C-461/14: Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 24. novembra 2016 – Európska komisia/Španielske kráľovstvo (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2009/147/ES — Ochrana voľne žijúceho vtáctva — Osobitne chránené územia — Smernica 85/337/EHS — Posudzovanie vplyvov určitých verejných alebo súkromných projektov na životné prostredie — Smernica 92/43/EHS — Ochrana prirodzených biotopov)	4
2017/C 030/05	Vec C-464/14: Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 24. novembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Tributário de Lisboa – Portugalsko) – SECIL – Companhia Geral de Cal e Cimento SA/Fazenda Pública (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Voľný pohyb kapitálu — Články 63 až 65 ZFEÚ — Dohoda o pridružení medzi ES a Tuniskom — Články 31, 34 a 89 — Dohoda o pridružení medzi ES a Libanonom — Články 31, 33 a 85 — Daň z príjmov právnických osôb — Dividendy získané od spoločnosti usadenej v členskom štáte sídla spoločnosti príjemcu — Dividendy získané od spoločnosti usadenej v treťom štáte, ktorý je zmluvnou stranou dohody o pridružení — Rozdielne zaobchádzanie — Obmedzenie — Odôvodnenie — Účinnosť daňových kontrol — Možnosť dovolávať sa článku 64 ZFEÚ v súvislosti s dohodami o pridružení medzi ES a Tuniskom a ES a Libanonom)	5
2017/C 030/06	Vec C-177/15: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 23. novembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof – Nemecko) – Nelsons GmbH/Ayonnax Nutripharm GmbH, Bachblütentreff Ltd (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Informovanie a ochrana spotrebiteľov — Nariadenie (ES) č. 1924/2006 — Výživové a zdravotné tvrdenia o potravinách — Prechodné opatrenia — Článok 28 ods. 2 — Výrobky označené ochrannými známkami alebo obchodnými značkami, ktoré existovali pred 1. januárom 2005 — Prípravky s „Bachovými kvetmi“ — Ochranná známka Európskej únie RESCUE — Výrobky uvádzané na trh ako lieky pred 1. januárom 2005 a ako potraviny po tomto dátume)	7
2017/C 030/07	Vec C-314/15: Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 23. novembra 2016 – Európska komisia/Francúzska republika (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 91/271/EHS — Čistenie komunálnych odpadových vôd — Článok 4 odseky 1 a 3 — Sekundárne alebo ekvivalentné čistenie)	8
2017/C 030/08	Vec C-395/15: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 1. decembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de lo Social nº 33 de Barcelona – Španielsko) – Mohamed Daouidi/Bootes Plus SL, Fondo de Garantía Salarial, Ministerio Fiscal (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Sociálna politika — Smernica 2000/78/ES — Rovnosť zaobchádzania v zamestnaní a povolani — Články 1 až 3 — Zákaz akejkoľvek diskriminácie na základe zdravotného postihnutia — Existencia „zdravotného postihnutia“ — Pojem „dlhodobé telesné, mentálne, intelektuálne alebo zmyslové postihnutie“ — Charta základných práv Európskej únie — Články 3, 15, 21, 30, 31, 34 a 35 — Prepustenie zamestnanca, ktorý je dočasne práceneschopný na neurčitú dobu podľa vnútroštátneho práva)	9
2017/C 030/09	Spojené veci C-408/15 P a C-409/15 P: Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 24. novembra 2016 – Ackermann Saatzeit GmbH & Co.KG a i. (C-408/15 P), ABZ Aardbeien Uit Zaad Holding BV a i. (C-409/15 P)/Európsky parlament, Rada Európskej únie (Odvolanie — Žaloba o neplatnosť — Článok 263 štvrtý odsek ZFEÚ — Právo podať žalobu — Aktívna legitímácia — Akt, ktorý sa osobne dotýka fyzických a právnických osôb na základe „ich určitých osobitných vlastností“ — Nariadenie (EÚ) č. 511/2014 — Opatrenia na zaistenie súladu pre používateľov Nagojského protokolu o prístupe ku genetickým zdrojom a spravodlivom a rovnocennom spoločnom využívaní prínosov vyplývajúcich z ich používania v Únii — Nariadenie (ES) č. 2100/94 — Obmedzenie účinkov práva Spoločenstva k novým odrodám rastlín — Výnimka pre šľachtiteľov)	10
2017/C 030/10	Vec C-443/15: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 24. novembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal The Labour Court, Ireland – Írsko) – David L. Parris/Trinity College Dublin a i. (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Rovnosť zaobchádzania v zamestnaní a povolani — Smernica 2000/78/ES — Článok 2 — Zákaz diskriminácie na základe sexuálnej orientácie a veku — Vnútroštátny dôchodkový systém — Vyplácanie pozostalostného dôchodku pozostalému registrovanému partnerovi — Podmienka — Uzavretie registrovaného partnerstva skôr, než poistenec v rámci uvedeného systému dovŕši 60 rokov — Civilný zväzok — Nemožnosť v dotknutom členskom štáte pred rokom 2010 — Preukázaný dlhodobý vzťah — Článok 6 ods. 2 — Odôvodnené rozdiely v zaobchádzaní z dôvodu veku)	11

2017/C 030/11	Vec C-454/15: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 24. novembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hessisches Landesarbeitsgericht – Nemecko) – Jürgen Webb-Sämann/Christopher Seagon (správca konkurznej podstaty spoločnosti Baumarkt Praktiker DIY GmbH) (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Sociálna politika — Smernica 2008/94/ES — Článok 8 — Ochrana zamestnancov v prípade platobnej neschopnosti ich zamestnávateľa — Ustanovenia týkajúce sa sociálneho zabezpečenia — Pôsobnosť — Opatrenia potrebné na ochranu okamžitých alebo budúcich nárokov zamestnancov v rámci doplnkových dôchodkových systémov — Povinnosť stanoviť právo na vyňatie nezaplatených dôchodkových príspevkov z konkurznej podstaty — Neexistencia)	12
2017/C 030/12	Vec C-486/16 P: Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 30. novembra 2016 – Európska komisia/ Francúzska republika, Orange, Spolková republika Nemecko (Odvolanie — Štátna pomoc — Finančné opatrenia v prospech spoločnosti France Télécom — Návrh akcionárskej pôžičky — Verejné vyhlásenia francúzskeho štátu — Rozhodnutie vyhlasujúce pomoc za nezlučiteľnú so spoločným trhom — Pojem „pomoc“ — Pojem „ekonomická výhoda“ — Kritérium obozretného súkromného investora — Povinnosť Všeobecného súdu uviesť odôvodnenie — Hranice súdneho preskúmania — Skreslenie sporného rozhodnutia)	12
2017/C 030/13	Vec C-642/15 P: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 1. decembra 2016 – Toni Klement/ Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO), Bullerjan GmbH (Odvolanie — Nariadenie (ES) č. 207/2009 — Ochranná známka Európskej únie — Trojrozmerná ochranná známka zobrazujúca tvar rúry — Článok 51 ods. 1 písm. a) — Návrh na výmaz ochrannej známky Európskej únie — Článok 15 ods. 1 druhý pododsek písm. a) — Riadne používanie ochrannej známky — Zamietnutie návrhu na vyhlásenie neplatnosti)	13
2017/C 030/14	Vec C-645/15: Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 24. novembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bayerischer Verwaltungsgerichtshof – Nemecko) – Bund Naturschutz in Bayern e.V., Harald Wilde/Freistaat Bayern (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Životné prostredie — Posudzovanie vplyvov určitých verejných alebo súkromných projektov na životné prostredie — Smernica 2011/92/EÚ — Projekt podliehajúci posúdeniu — Príloha I bod 7 — Európska dohoda o hlavných medzinárodných dopravných ťahoch (AGR) — Rozšírenie štvorprúdovej cesty na dĺžke kratšej ako 10 km)	13
2017/C 030/15	Vec C-662/15: Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 24. novembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberlandesgericht Düsseldorf – Nemecko) – Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG/BIOS Medical Services GmbH, predtým BIOS Naturprodukte GmbH (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Aproximácia právnych predpisov — Smernica 93/42/EHS — Zdravotnícke pomôcky — Pomôcka triedy I (chirurgické náplasti na rany), ktorú výrobca podrobil postupu posudzovania zhody — Súbežný dovoz — Pridanie údajov o dovozcovi na označovaní výrobku — Dodatočný postup posudzovania zhody)	14
2017/C 030/16	Vec C-152/16: Rozsudok Súdneho dvora (desiata komora) z 1. decembra 2016 – Európska komisia/ Luxemburské veľkovojsvodstvo (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Nariadenie (ES) č. 1071/2009 — Spoločné pravidlá týkajúce sa podmienok, ktoré je potrebné dodržiavať pri výkone povolania prevádzkovateľa cestnej dopravy — Článok 16 ods. 1 a 5 — Vnútroštátny elektronický register podnikov cestnej dopravy — neexistencia vzájomného prepojenia s vnútroštátnymi elektronickými registrami iných členských štátov)	15
2017/C 030/17	Vec C-520/16: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgerichts Hannover (Nemecko) 5. októbra 2016 – Andrea Witzel, Jannis Witzel, Jazz Witzel/Germanwings GmbH	15
2017/C 030/18	Vec C-521/16: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgerichts Hannover (Nemecko) 5. októbra 2016 – Ralf-Achim Vetter, Susanne Glang-Vetter, Anna Louisa Vetter, Carolin Marie Vetter/Germanwings GmbH	16

2017/C 030/19	Vec C-529/16: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Finanzgericht München (Nemecko) 17. októbra 2016 – Hamamatsu Photonics Deutschland GmbH/Hauptzollamt München . .	17
2017/C 030/20	Vec C-538/16: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgerichts Frankfurt am Main (Nemecko) 25. októbra 2016 – Kevin Joseph Devine/Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA	17
2017/C 030/21	Vec C-539/16: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Frankfurt am Main (Nemecko) 25. októbra 2016 – Richard Rodriguez Serin/HOP!-Regional	18
2017/C 030/22	Vec C-548/16: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour d'appel de Mons (Belgicko) 28. októbra 2016 – Belgické kráľovstvo/Biologie Dr Antoine SPRL	18
2017/C 030/23	Vec C-549/16: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Commissione tributaria di Secondo Grado di Bolzano (Taliansko) 31. októbra 2016 – Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale Ufficio controlli di Bolzano/Palais Kaiserchron Srl	19
2017/C 030/24	Vec C-551/16: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Centrale Raad van Beroep (Holandsko) 31. októbra 2016 – J. Klein Schiphorst/Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen	20
2017/C 030/25	Vec C-558/16: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Kammergerichts Berlin (Nemecko) 3. novembra 2016 – Doris Margret Lisette Mahnkopf	20
2017/C 030/26	Vec C-574/16: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Španielsko) 14. novembra 2016 – Grupo Norte Facility S.A./Angel Manuel Moreira Gómez .	21
2017/C 030/27	Vec C-586/16 P: Odvolanie podané 17. novembra 2016: Sun Pharmaceutical Industries Ltd, pôvodne Ranbaxy Laboratories Ltd, Ranbaxy (UK) Ltd proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata komora) z 8. septembra 2016 vo veci T-460/13, Sun Pharmaceutical Industries Ltd, pôvodne Ranbaxy Laboratories Ltd, Ranbaxy (UK) Ltd/Európska komisia	22
2017/C 030/28	Vec C-588/16 P: Odvolanie podané 18. novembra 2016: Generics (UK) Ltd proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata komora) z 8. septembra 2016 vo veci T-469/13, Generics (UK)/Komisia	23
2017/C 030/29	Vec C-590/16: Žaloba podaná 21. novembra 2016 – Európska komisia/Helénska republika	24
2017/C 030/30	Vec C-591/16 P: Odvolanie podané 18. novembra 2016: H. Lundbeck A/S, Lundbeck Ltd proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata komora) z 8. septembra 2016 vo veci T-472/13, H. Lundbeck A/S, Lundbeck Ltd/Európska komisia	25
2017/C 030/31	Vec C-598/16 P: Odvolanie podané 23. novembra 2016: Viktor Fedorovyč Janukovyč proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata komora) z 15. septembra 2016 vo veci T-346/14, Janukovyč/Rada	26
2017/C 030/32	Vec C-599/16 P: Odvolanie podané 23. novembra 2016: Olexandr Viktorovyč Janukovyč proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata komora) z 15. septembra 2016 vo veci T-348/14, Janukovyč/Rada	27
2017/C 030/33	Vec C-600/16 P: Odvolanie podané 24. novembra 2016: National Iranian Tanker Company proti rozsudku Všeobecného súdu (siedma komora) zo 14. septembra 2016 vo veci T-207/15, National Iranian Tanker Company/Rada Európskej únie	28

2017/C 030/34	Vec C-601/16 P: Odvolanie podané 24. novembra 2016: Arrow Group ApS, Arrow Generics Ltd proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata komora) z 8. septembra 2016 vo veci T-467/13, Arrow Group ApS, Arrow Generics Ltd/Európska komisia	29
2017/C 030/35	Vec C-602/16 P: Odvolanie podané 24. novembra 2016: Rada Európskej únie proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata komora) z 15. septembra 2016 vo veci T-111/14, Unitec Bio/Rada	31
2017/C 030/36	Vec C-603/16 P: Odvolanie podané 24. novembra 2016: Rada Európskej únie proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata komora) z 15. septembra 2016 vo veci T-139/14, PT Wilmar Bioenergi Indonesia a PT Wilmar Nabati Indonesia/Rada	32
2017/C 030/37	Vec C-604/16 P: Odvolanie podané 24. novembra 2016: Rada Európskej únie proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata komora) z 15. septembra 2016 vo veci T-121/14, PT Pelita Agung Agrindustri/Rada	33
2017/C 030/38	Vec C-605/16 P: Odvolanie podané 24. novembra 2016: Rada Európskej únie proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata komora) z 15. septembra 2016 vo veci T-120/14, PT Ciliandra Perkasa/Rada	34
2017/C 030/39	Vec C-606/16 P: Odvolanie podané 24. novembra 2016: Rada Európskej únie proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata komora) z 15. septembra 2016 vo veci T-80/14, PT Musim Mas/Rada . .	35
2017/C 030/40	Vec C-607/16 P: Odvolanie podané 24. novembra 2016: Rada Európskej únie proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata komora) z 15. septembra 2016 vo veciach T-112/14 až T-116/14 a T-119/14, Molinos Río de la Plata a iní/Rada	36
2017/C 030/41	Vec C-608/16 P: Odvolanie podané 24. novembra 2016: Rada Európskej únie proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata komora) z 15. septembra 2016 vo veci T-117/14, Cargill/Rada	37
2017/C 030/42	Vec C-609/16 P: Odvolanie podané 24. novembra 2016: Rada Európskej únie proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata komora) z 15. septembra 2016 vo veci T-118/14, LDC Argentina/Rada .	38
2017/C 030/43	Vec C-611/16 P: Odvolanie podané 25. novembra 2016: Xellia Pharmaceuticals ApS, Alpharma, LLC, predtým Zoetis Products LLC proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata komora) z 8. septembra 2016 vo veci T-471/13, Xellia Pharmaceuticals ApS, Alpharma/Európska komisia	39
2017/C 030/44	Vec C-614/16 P: Odvolanie podané 28. novembra 2016: Merck KGaA proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata komora) z 8. septembra 2016 vo veci T-470/13, Merck KGaA/Európska komisia	40

Všeobecný súd

2017/C 030/45	Vec T-248/13: Rozsudok Všeobecného súdu z 13. decembra 2016 – Al-Ghabra/Komisia („Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika — Obmedzujúce opatrenia namierené proti niektorým osobám spojeným s Usámom bin Ládinom, sieťou Al-Káida a Talibanom — Nariadenie (ES) č. 881/2002 — Zmrazenie finančných prostriedkov a ekonomických zdrojov osoby zaradenej do zoznamu zostaveného orgánom Organizácie Spojených národov — Zaradenie mena tejto osoby do zoznamu uvedeného v prílohe I nariadenia (ES) č. 881/2002 — Žaloba o neplatnosť — Primeraná lehota — Povinnosť preskúmať a odôvodniť opodstatnenosť uvádzaných dôvodov — Súdne preskúmanie“)	42
---------------	--	----

2017/C 030/46	Vec T-764/14: Rozsudok Všeobecného súdu z 13. decembra 2016 – European Dynamics Luxembourg a Evropaiki Dynamiki/Komisia („Verejné zákazky na služby — Zadávacie konanie — Technická pomoc, vývoj a zavedenie systému colného tranzitu ASEAN (ACTS) — Odmietnutie ponuky uchádzača — Zadanie zákazky inému uchádzačovi — Kritériá výberu — Kritériá hodnotenia ponúk — Povinnosť odôvodnenia — Zjavne nesprávne posúdenie — Rovnosť zaobchádzania — Transparentnosť“)	43
2017/C 030/47	Vec T-95/15: Rozsudok Všeobecného súdu z 13. decembra 2016 – Printeos a i./Komisia („Hospodárska súťaž — Kartely — Európsky trh štandardných katalógových a špeciálne potlačených obálok — Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie článku 101 ZFEÚ — Koordinácia predajných cien a rozdelenie zákazníkov — Postup urovnania — Pokuty — Základná čiastka — Mimoriadna úprava — Horná hranica 10 % celkového obratu — Článok 23 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 — Povinnosť uviesť odôvodnenie — Rovnosť zaobchádzania“)	43
2017/C 030/48	Vec T-397/15: Rozsudok Všeobecného súdu zo 14. decembra 2016 – PAL-Bullermann/EUIPO – Symaga (PAL) („Ochranná známka Európskej únie — Konanie vo veci zrušenia — Obrazová ochranná známka Európskej únie PAL — Čiastočné vyhlásenie ochrannej známky za zrušenú — Riadne používanie ochrannej známky — Článok 15 ods.1 písm. a) a článok 51 ods. 1 písm. a) nariadenia (ES) č. 207/2009 — Odlišná podoba od zapísanej ochrannej známky — Pravidlo 22 ods. 3 a 4 nariadenia (ES) č. 2868/95“)	44
2017/C 030/49	Vec T-548/15: Rozsudok Všeobecného súdu z 13. decembra 2016 – Guiral Broto/EUIPO – Gastro & Soul (Café del Sol) („Ochranná známka Európskej únie — Námietskove konanie — Prihláška slovej ochrannej známky Európskej únie Café del Sol — Skoršia národná obrazová ochranná známka Café del Sol — Nepredloženie dôkazov v jazyku námietkového konania — Články 75 a 76 nariadenia (ES) č. 207/2009 — Pravidlá 19 a 20 nariadenia (ES) č. 2868/95 — Právo na obranu“)	45
2017/C 030/50	Vec T-549/15: Rozsudok Všeobecného súdu z 13. decembra 2016 – Guiral Broto/EUIPO – Gastro & Soul (CAFE DEL SOL) („Ochranná známka európskej únie — Námietskove konanie — Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie CAFE DEL SOL — Skoršia národná obrazová ochranná známka Café del Sol — Nepredloženie dôkazov v jazyku námietkového konania — Články 75 a 76 nariadenia (ES) č. 207/2009 — Pravidlá 19 a 20 nariadenia (ES) č. 2868/95 — Právo na obhajobu“)	45
2017/C 030/51	Vec T-744/15: Rozsudok Všeobecného súdu z 13. decembra 2016 – Puro Italian Style/EUIPO (smartline) („Ochranná známka Európskej únie — Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie smartline — Absolútny dôvod zamietnutia — Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti — Článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009“)	46
2017/C 030/52	Vec T-745/15: Rozsudok Všeobecného súdu zo 14. decembra 2016 – Scorpio Poland/EUIPO – Eckes-Granini Group (YO!) („Ochranná známka Európskej únie — Námietskove konanie — Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie YO! — Staršia národná slovná ochranná známka YO — Relatívny dôvod zamietnutia — Nebezpečenstvo zámeny — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009“)	46
2017/C 030/53	Vec T-24/16: Rozsudok Všeobecného súdu z 13. decembra 2016 – Sovena Portugal – Consumer Goods/EUIPO – Mueloliva (FONTOLIVA) („Ochranná známka Európskej únie — Námietskove konanie — Medzinárodný zápis, s vyznačením Európskej únie — Slovná ochranná známka FONTOLIVA — Skoršia národná slovná ochranná známka FUENOLIVA — Relatívny dôvod zamietnutia — Platnosť zápisu skoršej ochrannej známky — Predloženie nových skutočností a dôkazov na Všeobecný súd — Riadne používanie skoršej ochrannej známky — Právomoc zmeniť rozhodnutie — Článok 8 ods. 1 písm. b), článok 42 ods. 2 a 3 a články 65 a 76 nariadenia (ES) č. 207/2009“)	47

2017/C 030/54	Vec T-58/16: Rozsudok Všeobecného súdu z 13. decembra 2016 – Apax Partners/EUIPO – Apax Partners Midmarket (APAX) („Ochranná známka Európskej únie — Námietské konanie — Prihláška slovnej ochrannej známky Európskej únie APAX — Skoršia medzinárodná slovná ochranná známka APAX — Relatívny dôvod zamietnutia — Nebezpečenstvo zámeny — Podobnosti výrobkov alebo služieb — Článok 8 ods. 1 písm. a) a b) nariadenia (ES) č. 207/2009“)	48
2017/C 030/55	Vec T-154/16: Rozsudok Všeobecného súdu zo 14. decembra 2016 – Grid applications/EUIPO (APlan) („Ochranná známka Európskej únie — Prihláška slovnej ochrannej známky Európskej únie APlan — Absolútny dôvod zamietnutia — Opisný charakter — Článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia (ES) č. 207/2009“)	48
2017/C 030/56	Vec T-809/16: Žaloba podaná 18. novembra 2016 – Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank/SRB	49
2017/C 030/57	Vec T-811/16: Žaloba podaná 18. novembra 2016 – Di Bernardo/Komisia	49
2017/C 030/58	Vec T-813/16: Žaloba podaná 21. novembra 2016 – Abes/Komisia	50
2017/C 030/59	Vec T-818/16: Žaloba podaná 22. novembra 2016 – Netflix International a Netflix/Komisia	51
2017/C 030/60	Vec T-832/16: Žaloba podaná 25. novembra 2016 – Celio International/Komisia	52
2017/C 030/61	Vec T-835/16: Žaloba podaná 28. novembra 2016 – Louvers Belgium/Komisia	53
2017/C 030/62	Vec T-836/16: Žaloba podaná 30. novembra 2016 – Poľská republika/Komisia	54
2017/C 030/63	Vec T-841/16: Žaloba podaná 24. novembra 2016 – Alex/Komisia	55
2017/C 030/64	Vec T-855/16: Žaloba podaná 7. decembra 2016 – Fertisac/ECHA	56
2017/C 030/65	Vec T-865/16: Žaloba podaná 7. decembra 2016 – Fútbol Club Barcelona/Komisia	57
2017/C 030/66	Vec T-868/16: Žaloba podaná 11. decembra 2016 – QI a iní/Komisia a ECB	58
2017/C 030/67	Vec T-872/16: Žaloba podaná 9. decembra 2016 – repowermap/EUIPO – Repower (REPOWER) . . .	58

IV

(Informácie)

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

SÚDNY DVOR EURÓPSKEJ ÚNIE

Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie

(2017/C 030/01)

Posledná publikácia

Ú. v. EÚ C 22, 23.1.2017.

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 14, 16.1.2017.

Ú. v. EÚ C 6, 9.1.2017.

Ú. v. EÚ C 475, 19.12.2016.

Ú. v. EÚ C 462, 12.12.2016.

Ú. v. EÚ C 454, 5.12.2016.

Ú. v. EÚ C 441, 28.11.2016.

Tieto texty sú dostupné na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 23. novembra 2016 – Európska komisia/Stichting Greenpeace Nederland, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)

(Vec C-673/13 P) ⁽¹⁾

(Odvolanie — Prístup k dokumentom inštitúcií — Nariadenie (ES) č. 1049/2001 — Životné prostredie — Aarhuský dohovor — Nariadenie (ES) č. 1367/2006 — Článok 6 ods. 1 — Riziko poškodenia obchodných záujmov fyzickej alebo právnickej osoby — Pojem „informácie týkajúce sa emisií do životného prostredia“ — Dokumenty týkajúce sa povolenia konania týkajúceho sa účinnej látky obsiahnutej v prípravkoch na ochranu rastlín — Účinná látka glyfozát)

(2017/C 030/02)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaťka: Európska komisia (v zastúpení: B. Smulders, P. Ondrůšek, P. Oliver a L. Pignataro-Nolin, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastníci konania, ktorí v konaní podporujú odvolateľku: American Chemistry Council Inc. (ACC), CropLife America Inc., National Association of Manufacturers of the United States of America (NAM) (v zastúpení: M. Abenham, avocat, K. Nordlander, advokat, a P. Harrison, solicitor), CropLife International AISBL (CLI) (v zastúpení: D. Abrahams, barrister, R. Cana a E. Mullier, avocats a A. Patsa, dikigoros), European Chemical Industry Council (Cefic), European Crop Protection Association (ECPA) (v zastúpení: I. Antypas a D. Waelbroeck, avocats a D. Slater, solicitor), European Crop Care Association (ECCA) (v zastúpení: S. Pappas, dikigoros), Spolková republika Nemecko, (v zastúpení: T. Henze a A. Lippstreu, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastníci konania: Stichting Greenpeace Nederland, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (v zastúpení: v zastúpení: B. Kloostera a A. van den Biesen, advocaten)

Vedľajší účastník konania, ktorý podporuje odporkyne v odvolacom konaní: Švédske kráľovstvo, (v zastúpení: E. Karlsson a L. Swedenborg, A. Falk, U. Persson, C. Meyer-Seitz a N. Otte Widgren, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 8. októbra 2013, Stichting Greenpeace Nederland a PAN Europe/Komisia (T-545/11, EU:T:2013:523), sa zrušuje.
2. Vec T-545/11 sa vracia Všeobecnému súdu Európskej únie na ďalšie konanie.
3. O trovách konania sa rozhodne neskôr.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 71, 8.3.2014.

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 23. novembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Holandsko) – Bayer CropScience SA-NV, Stichting De Bijenstichting/College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

(Vec C-442/14) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Životné prostredie — Aarhuský dohovor — Smernica 2003/4/ES — Článok 4 ods. 2 — Prístup verejnosti k informáciám — Pojem „informácie o emisiách do životného prostredia“ — Smernica 91/414/EHS — Smernica 98/8/ES — Nariadenie (ES) č. 1107/2009 — Uvedenie prípravkov na ochranu rastlín a biocídnych výrobkov na trh — Dôverné zaobchádzanie — Ochrana priemyselných a obchodných záujmov)

(2017/C 030/03)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyne: Bayer CropScience SA-NV, Stichting De Bijenstichting

Žalovaný: College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

Za účasti: Makhtesim-Agan Holland BV

Výrok rozsudku

1. Článok 4 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/4/ES z 28. januára 2003 o prístupe verejnosti k informáciám o životnom prostredí, ktorou sa zrušuje smernica Rady 90/313/EHS, sa má vykladať v tom zmysle, že žiadateľ o povolenie uvedenia prípravkov na ochranu rastlín a biocídnych výrobkov na trh nepožiadav v priebehu konania určeného na získanie tohto povolenia o dôverné zaobchádzanie s informáciami predloženými v jeho rámci na základe článku 14 smernice Rady 91/414/EHS z 15. júla 1991 o uvádzaní prípravkov na ochranu rastlín na trh, článku 19 smernice 98/8/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 16. februára 1998 o uvádzaní biocídnych výrobkov na trh alebo článku 33 ods. 4 a článku 63 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 z 21. októbra 2009 o uvádzaní prípravkov na ochranu rastlín na trh a o zrušení smerníc Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS, nebráni tomu, aby príslušný orgán, na ktorý podala po ukončení uvedeného konania tretia osoba žiadosť o prístup k týmto informáciám na základe smernice 2003/4, preskúmal námietku uvedeného žiadateľa proti žiadosti o prístup, a prípadne uvedenú žiadosť v zmysle článku 4 ods. 2 prvého pododseku písm. d) tejto smernice odmietol z dôvodu, že sprístupnenie dotknutých informácií by narušilo dôvernosť obchodných alebo priemyselných informácií.
2. Článok 4 ods. 2 druhý pododsek smernice 2003/4 sa má vykladať v tom zmysle, že:

— pojem „emisie do životného prostredia“ zahŕňa v zmysle tohto ustanovenia uvoľňovanie prípravkov alebo látok do životného prostredia, ako sú prípravky na ochranu rastlín a biocídne výrobky a tiež látky, ktoré tieto prípravky a výrobky obsahujú, ak je toto uvoľňovanie skutočné alebo predvídateľné za bežných alebo realistických podmienok používania,

— pojem „informácie o emisiách do životného prostredia“ zahŕňa v zmysle uvedeného ustanovenia údaje o povahe, zložení, množstve, dátume a mieste „emisii do životného prostredia“ pochádzajúcich z týchto prípravkov alebo látok, ako aj údaje týkajúce sa viac alebo menej dlhodobých vplyvov týchto emisií na životné prostredie, osobitne informácie o rezíduách v životnom prostredí po použití dotknutého výrobku a štúdie týkajúce sa rozsahu látkovej odchýlky pri tomto použití, a to bez ohľadu na to, či tieto údaje pochádzajú zo štúdií úplne alebo čiastočne uskutočnených v teréne, z laboratórneho testovania alebo translokačných štúdií.

3. Článok 4 ods. 2 druhý pododsek smernice 2003/4 sa má vykladať v tom zmysle, že v prípade žiadosti o prístup k informáciám o emisiách do životného prostredia, ktorých sprístupnenie by mohlo poškodiť jeden zo záujmov uvedených v článku 4 ods. 2 prvom pododseku písm. a), d), f) až h) tejto smernice, sa musia sprístupniť iba relevantné informácie, ktoré možno odvodiť z informačného zdroja a ktoré sa týkajú emisií do životného prostredia, ak je možné tieto údaje oddeliť od ostatných informácií nachádzajúcich sa v uvedenom zdroji, čo musí overiť vnútroštátny súd.

(¹) Ú. v. EÚ C 462, 22.12.2014.

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 24. novembra 2016 – Európska komisia/Španielske kráľovstvo

(Vec C-461/14) (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2009/147/ES — Ochrana voľne žijúceho vtáctva — Osobitne chránené územia — Smernica 85/337/EHS — Posudzovanie vplyvov určitých verejných alebo súkromných projektov na životné prostredie — Smernica 92/43/EHS — Ochrana prirodzených biotopov)

(2017/C 030/04)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: C. Hermes, E. Sanfrutos Cano, D. Loma-Osorio Lerena a G. Wilms, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Španielske kráľovstvo, (v zastúpení: A. Gavela Llopis, splnomocnená zástupkyňa)

Výrok rozsudku

1. Španielske kráľovstvo si tým, že neprijalo vhodné opatrenia, aby sa na osobitne chránenom území „Campiñas de Sevilla“ predišlo poškodeniu prirodzených biotopov a biotopov druhov, ako aj rušeniu druhov, pre ktoré bolo toto územie vytvorené, v období pred 29. júlom 2008, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 4 ods. 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/147/ES z 30. novembra 2009 o ochrane voľne žijúceho vtáctva, a v období po tomto dátume povinnosti vyplývajúce z článku 6 ods. 2 smernice Rady 92/43/EHS z 21. mája 1992 o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín.
2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamietá.
3. Európska komisia a Španielske kráľovstvo znášajú svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 462, 22.12.2014.

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 24. novembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Tributário de Lisboa – Portugalsko) – SECIL – Companhia Geral de Cal e Cimento SA/Fazenda Pública

(Vec C-464/14) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Voľný pohyb kapitálu — Články 63 až 65 ZFEÚ — Dohoda o pridružení medzi ES a Tuniskom — Články 31, 34 a 89 — Dohoda o pridružení medzi ES a Libanonom — Články 31, 33 a 85 — Daň z príjmov právnických osôb — Dividendy získané od spoločnosti usadenej v členskom štáte sídla spoločnosti príjemcu — Dividendy získané od spoločnosti usadenej v treťom štáte, ktorý je zmluvnou stranou dohody o pridružení — Rozdielne zaobchádzanie — Obmedzenie — Odôvodnenie — Účinnosť daňových kontrol — Možnosť dovolávať sa článku 64 ZFEÚ v súvislosti s dohodami o pridružení medzi ES a Tuniskom a ES a Libanonom)

(2017/C 030/05)

Jazyk konania: portugalcina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Tributário de Lisboa

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: SECIL – Companhia Geral de Cal e Cimento SA

Žalovaná: Fazenda Pública

Výrok rozsudku

1. Články 63 a 65 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že:

- spoločnosť so sídlom v Portugalsku, ktorá prijíma dividendy od spoločností so sídlom v Tunisku a Libanone, sa môže dovolávať článku 63 ZFEÚ s cieľom spochybniť daňové zaobchádzanie vyhradené pre tieto dividendy v tomto členskom štáte založené na právnej úprave, ktorá nemá za cieľ uplatňovať sa výlučne na situácie, v ktorých prijímajúca spoločnosť vykonáva rozhodujúci vplyv na vyplácajúcu spoločnosť,
- právna úprava, ako je právna úprava vo veci samej, podľa ktorej spoločnosť, ktorá je rezidentom členského štátu, môže vykonať úplný alebo čiastočný odpočet dividend od svojho daňového základu, ak sú tieto dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom toho istého členského štátu, ale nemôže prikrôčiť k takému odpočtu, ak je vyplácajúca spoločnosť rezidentom tretieho štátu, predstavuje obmedzenie pohybu kapitálu medzi členskými štátmi a tretími štátmi, ktorý článok 63 ZFEÚ v zásade zakazuje,
- odmietnutie poskytnúť úplný alebo čiastočný odpočet prijatých dividend od základu dane podľa článku 46 ods. 1 a 8 Código do Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Colectivas (zákon o dani z príjmu právnických osôb), v znení účinnom v roku 2009, možno odôvodniť naliehavými dôvodmi všeobecného záujmu založenými na potrebe zabezpečiť účinnosť daňových kontrol, pokiaľ sa pre daňové orgány členského štátu, ktorého rezidentom je prijímajúca spoločnosť, ukáže ako nemožné získať od tretieho štátu, ktorého rezidentom je spoločnosť vyplácajúca tieto dividendy, informácie umožňujúce overiť, že podmienka týkajúca sa podliehania spoločnosti vyplácajúcej dividendy dani je splnená,
- odmietnutie poskytnúť čiastočný odpočet na základe uplatnenia článku 46 ods. 11 zákona o dani z príjmu právnických osôb v uvedenom znení nemožno odôvodniť naliehavými dôvodmi všeobecného záujmu založenými na potrebe zabezpečiť účinnosť daňových kontrol, ak toto ustanovenie možno uplatňovať v situáciách, keď podliehanie spoločnosti vyplácajúcej dividendy dani v štáte, ktorého je rezidentom, nemožno overiť, čo prislúcha určiť vnútroštátnemu súdu.

2. Článok 64 ods. 1 ZFEÚ sa má vykladať v zmysle, že:

- keďže zavedenie režimu daňových úľav zmluvnej povahy pre investície, stanoveného v článku 41 ods. 5 písm. b) Estatuto dos Benefícios Fiscais (zákon o daňových úľavách), v znení účinnom v roku 2009, a režimu týkajúceho sa dividend pochádzajúcich z afrických krajín, ktorých úradným jazykom je portugalcina, a z Východného Timoru, stanoveného v článku 42 tohto zákona, nezmenilo právny rámec týkajúci sa zaobchádzania s dividendami pochádzajúcimi z Tuniska a Libanonu, prijatie uvedených režimov nemalo vplyv na kvalifikovanie vylúčenia dividend vyplatených spoločnosťami so sídlom v týchto tretích štátoch z možnosti využiť úplný alebo čiastočný odpočet z dane ako platného obmedzenia,

- členský štát sa vzdá možnosti uvedenej v článku 64 ods. 1 ZFEÚ, ak bez toho, aby formálne zrušil alebo zmenil existujúcu právnu úpravu, uzavrie medzinárodnú dohodu, ako je dohoda o pridružení, ktorá v ustanovení s priamym účinkom stanovuje liberalizáciu určitej kategórie kapitálu uvedenej v predmetnom článku 64 ods. 1; táto zmena právneho rámca sa v dôsledku toho musí vo svojich účinkoch na možnosť dovolávať sa článku 64 ods. 1 ZFEÚ považovať za zavedenie novej právnej úpravy vychádzajúcej z inej logiky, než je logika existujúcej právnej úpravy.
3. Článok 34 ods. 1 Euro-stredomorskej dohody o pridružení medzi Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na jednej strane a Tuniskou republikou na strane druhej, podpísanej v Bruseli 17. júla 1995 a schválenej v mene Európskeho spoločenstva a Európskeho spoločenstva uhlia a ocele rozhodnutím Rady a Komisie 98/238/ES, ESUO z 26. januára 1998, sa má vykladať v tom zmysle, že:
- má priamy účinok a možno sa ho dovolávať v situácii, o akú ide vo veci samej, v ktorej spoločnosť, ktorá je rezidentom Portugalska, prijíma dividendy od spoločnosti, ktorá je rezidentom Tuniska, z dôvodu priamej investície, ktorú vykonala do spoločnosti vyplácejúcej dividendy, s cieľom namietat' proti daňovému zaobchádzaniu vyhradenému pre tieto dividendy v Portugalsku,
- právna úprava, ako je právna úprava vo veci samej, podľa ktorej spoločnosť, ktorá je rezidentom členského štátu, môže vykonať úplný alebo čiastočný odpočet prijatých dividend od svojho daňového základu, ak sú tieto dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom toho istého členského štátu, ale nemôže prikrôčiť k takému odpočtu, ak je vyplácajúca spoločnosť rezidentom Tuniska, predstavuje obmedzenie voľného pohybu kapitálu, ktoré je v zásade, pokiaľ ide o priame investície a najmä repatriáciu zisku, ktoré tieto investície priniesli, zakázané článkom 34 ods. 1 tejto dohody,
- účinok tohto ustanovenia nie je v situácii, ako je situácia vo veci samej, obmedzený článkom 89 uvedenej dohody,
- odmietnutie poskytnúť úplný alebo čiastočný odpočet prijatých dividend od základu dane prijímajúcej spoločnosti podľa článku 46 ods. 1 a 8 zákona o dani z príjmu právnických osôb, v znení účinnom v roku 2009, možno odôvodniť naliehavými dôvodmi všeobecného záujmu založenými na potrebe zabezpečiť účinnosť daňových kontrol, pokiaľ sa pre daňové orgány členského štátu, ktorého rezidentom je prijímajúca spoločnosť, ukáže ako nemožné získať od Tuniskej republiky, teda štátu, ktorého rezidentom je spoločnosť vyplácajúca tieto dividendy, informácie umožňujúce overiť, že podmienka týkajúca sa podliehania spoločnosti vyplácejúcej uvedené dividendy dani je splnená,
- odmietnutie poskytnúť takýto čiastočný odpočet na základe uplatnenia článku 46 ods. 11 zákona o dani z príjmu právnických osôb v uvedenom znení nemožno odôvodniť naliehavými dôvodmi všeobecného záujmu založenými na potrebe zabezpečiť účinnosť daňových kontrol, ak toto ustanovenie možno uplatňovať v situáciách, keď podliehanie spoločnosti vyplácejúcej dividendy dani v Tunisku, teda štáte, ktorého je táto spoločnosť rezidentom, nemožno overiť, čo prislúcha určiť vnútroštátnemu súdu.
4. Článok 31 Euro-stredomorskej dohody o pridružení medzi Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na jednej strane a Libanonskou republikou na strane druhej, podpísanej v Luxemburgu 17. júna 2002 a schválenej v mene Európskeho spoločenstva rozhodnutím Rady 2006/356/ES zo 14. februára 2006, sa má vykladať v tom zmysle, že:
- má priamy účinok,
- na situáciu, akou je situácia vo veci samej, ktorá sa týka daňového zaobchádzania s dividendami pochádzajúcimi z priamych investícií realizovaných v Libanone osobou, ktorá je rezidentom Portugalska, sa vzťahuje hypotéza uvedená v článku 33 ods. 2 tejto dohody; v dôsledku toho článok 33 ods. 1 uvedenej dohody nebráni tomu, aby sa v danom prípade poukazovalo na jej článok 31,
- právna úprava, ako je právna úprava vo veci samej, podľa ktorej spoločnosť, ktorá je rezidentom členského štátu, môže vykonať úplný alebo čiastočný odpočet prijatých dividend od svojho daňového základu, ak sú tieto dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom toho istého členského štátu, ale nemôže prikrôčiť k takému odpočtu, ak je vyplácajúca spoločnosť rezidentom Libanonu, predstavuje obmedzenie voľného pohybu kapitálu, ktoré je v zásade zakázané článkom 31 Euro-stredomorskej dohody o pridružení medzi Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na jednej strane a Libanonskou republikou na strane druhej,
- účinok tohto ustanovenia nie je v situácii, ako je situácia vo veci samej, obmedzený článkom 85 uvedenej dohody,

- odmietnutie poskytnúť úplný alebo čiastočný odpočet prijatých dividend od základu dane prijímajúcej spoločnosti podľa článku 46 ods. 1 a 8 zákona o dani z príjmu právnických osôb, v znení účinnom v roku 2009, možno odôvodniť naliehavými dôvodmi všeobecného záujmu založenými na potrebe zabezpečiť účinnosť daňových kontrol, pokiaľ sa pre daňové orgány členského štátu, ktorého rezidentom je prijímajúca spoločnosť, ukáže ako nemožné získať od Libanonskej republiky, teda štátu, ktorého rezidentom je spoločnosť vyplácajúca tieto dividendy, informácie umožňujúce overiť, že podmienka týkajúca sa podliehania spoločnosti vyplácajúcej uvedené dividendy dani je splnená,
 - odmietnutie poskytnúť takýto čiastočný odpočet na základe uplatnenia článku 46 ods. 11 zákona o dani z príjmu právnických osôb v uvedenom znení nemožno odôvodniť naliehavými dôvodmi všeobecného záujmu založenými na potrebe zabezpečiť účinnosť daňových kontrol, ak toto ustanovenie možno uplatňovať v situáciách, keď podliehanie spoločnosti vyplácajúcej dividendy dani v Libanone, teda štáte, ktorého je táto spoločnosť rezidentom, nemožno overiť, čo prislúcha určiť vnútroštátnemu súdu.
5. Pokiaľ ide o dôsledky výkladu článkov 63 až 65 ZFEÚ, ako aj Euro-stredomorskej dohody o pridružení medzi Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na jednej strane a Tuniskou republikou na strane druhej a Euro-stredomorskej dohody o pridružení medzi Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na jednej strane a Libanonskou republikou na strane druhej, na konanie vo veci samej:
- pokiaľ orgány členského štátu, ktorého rezidentom je spoločnosť prijímajúca dividendy, môžu získať od Tuniskej republiky, teda štátu, ktorého rezidentom je spoločnosť vyplácajúca dividendy, informácie umožňujúce overiť, že podmienka týkajúca sa podliehania spoločnosti vyplácajúcej tieto dividendy dani je splnená, články 63 a 65 ZFEÚ, ako aj článok 34 ods. 1 Euro-stredomorskej dohody o pridružení medzi Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na jednej strane a Tuniskou republikou na strane druhej bránia odmietnutiu poskytnúť úplný alebo čiastočný odpočet prijatých dividend od základu dane prijímajúcej spoločnosti podľa článku 46 ods. 1 alebo článku 46 ods. 8 zákona o dani z príjmu právnických osôb, v znení účinnom v roku 2009, pričom Portugalská republika sa nemôže v tejto súvislosti dovolávať článku 64 ods. 1 ZFEÚ,
 - články 63 a 65 ZFEÚ, ako aj článok 34 ods. 1 Euro-stredomorskej dohody o pridružení medzi Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na jednej strane a Tuniskou republikou na strane druhej a článok 31 Euro-stredomorskej dohody o pridružení medzi Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na jednej strane a Libanonskou republikou na strane druhej bránia tomu, aby sa podľa článku 46 ods. 11 zákona o dani z príjmu právnických osôb v uvedenom znení odmietlo poskytnúť čiastočný odpočet prijatých dividend od základu dane prijímajúcej spoločnosti, ak toto ustanovenie možno uplatniť v situáciách, keď podliehanie spoločnosti vyplácajúcej tieto dividendy dani v Tunisku a Libanone, teda štátoch, ktorých sú tieto spoločnosti rezidentmi, nemožno overiť, čo prislúcha určiť vnútroštátnemu súdu, pričom Portugalská republika sa nemôže v tejto súvislosti dovolávať článku 64 ods. 1 ZFEÚ,
 - sumy vybrané v rozpore s právom Európskej únie musia byť vrátené spolu s úrokom daňovému poplatníkovi.

(¹) Ú. v. EÚ C 34, 2.2.2015.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 23. novembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof – Nemecko) – Nelsons GmbH/Ayonnax Nutripharm GmbH, Bachblütentreff Ltd

(Vec C-177/15) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Informovanie a ochrana spotrebiteľov — Nariadenie (ES) č. 1924/2006 — Výživové a zdravotné tvrdenia o potravinách — Prechodné opatrenia — Článok 28 ods. 2 — Výrobky označené ochrannými známami alebo obchodnými značkami, ktoré existovali pred 1. januárom 2005 — Prípravky s „Bachovými kvetmi“ — Ochranná známka Európskej únie RESCUE — Výrobky uvádzané na trh ako lieky pred 1. januárom 2005 a ako potraviny po tomto dátume)

(2017/C 030/06)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Nelsons GmbH

Žalované: Ayonnax Nutripharm GmbH, Bachblütentreff Ltd

Výrok rozsudku

Prvá polovica vety článku 28 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 z 20. decembra 2006 o výživových a zdravotných tvrdeniach o potravinách, zmeneného a doplneného nariadením Komisie (EÚ) č. 107/2008 z 15. januára 2008, sa má vykladať v tom zmysle, že toto ustanovenie sa uplatňuje v situácii, keď bol výrobok označený ochrannou známkou alebo obchodnou značkou pred 1. januárom 2005 uvádzaný na trh ako liek a po tomto dátume ako potravina, pričom mal rovnaké vlastnosti a bol označený rovnakou ochrannou známkou alebo obchodnou značkou.

(¹) Ú. v. EÚ C 213, 29.6.2015.

Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 23. novembra 2016 – Európska komisia/Francúzska republika

(Vec C-314/15) (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 91/271/EHS — Čistenie komunálnych odpadových vôd — Článok 4 odseky 1 a 3 — Sekundárne alebo ekvivalentné čistenie)

(2017/C 030/07)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: O. Beynet a E. Manhaeve, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Francúzska republika (v zastúpení: S. Ghiandoni, A. Daly a D. Colas)

Výrok rozsudku

1. Francúzska republika si tým, že nezabezpečila sekundárne alebo ekvivalentné čistenie komunálnych odpadových vôd z aglomerácií Goyave, Bastelica, Morne-à-l'Eau, Aiguilles-Château-Ville Vieille, Borgo-Nord, Isola, Plombières-les-Bains, Saint-Céré, Vincey, Etueffont ako aj z Volx a Villeneuve, či už pre všetky vypúšťania z aglomerácií s populačným koeficientom od 10 000 do 15 000, alebo pre vypúšťania do sladkých vôd a estuárií z aglomerácií s populačným koeficientom od 2 000 do 10 000, nesplnila svoje povinnosti, ktoré jej vyplývajú z ustanovení článku 4 ods. 1 a 3 smernice Rady 91/271/EHS z 21. mája 1991 o čistení komunálnych odpadových vôd, zmenenej a doplnenej nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1137/2008 z 22. októbra 2008.
2. Žaloba sa v zostávajúcej časti zamietla.
3. Francúzska republika je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 294, 7.9.2015.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 1. decembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona – Španielsko) – Mohamed Daouidi/ Bootes Plus SL, Fondo de Garantía Salarial, Ministerio Fiscal

(Vec C-395/15) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Sociálna politika — Smernica 2000/78/ES — Rovnosť zaobchádzania v zamestnaní a povolani — Články 1 až 3 — Zákaz akejkoľvek diskriminácie na základe zdravotného postihnutia — Existencia „zdravotného postihnutia“ — Pojem „dlhodobé telesné, mentálne, intelektuálne alebo zmyslové postihnutie“ — Charta základných práv Európskej únie — Články 3, 15, 21, 30, 31, 34 a 35 — Prepustenie zamestnanca, ktorý je dočasne práceneschopný na neurčitú dobu podľa vnútroštátneho práva)

(2017/C 030/08)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Mohamed Daouidi

Žalovaní: Bootes Plus SL, Fondo de Garantía Salarial, Ministerio Fiscal

Výrok rozsudku

Smernica Rady 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani, sa má vykladať v tom zmysle, že:

- to, že dotknutá osoba je na neurčitú dobu dočasne práceneschopná podľa vnútroštátneho práva z dôvodu pracovného úrazu, samo osebe neznamena, že obmedzenie pracovnej schopnosti tejto osoby možno kvalifikovať ako „dlhodobé“ v zmysle definície pojmu „zdravotné postihnutie“ uvedenej v tejto smernici v spojení s Dohovorom Organizácie Spojených národov o právach osôb so zdravotným postihnutím, ktorý bol v mene Európskeho spoločenstva schválený rozhodnutím Rady 2010/48/ES z 26. novembra 2009,
- k indiciám, na základe ktorých možno vyvodiť záver, že obmedzenie je „dlhodobé“, patrí najmä skutočnosť, že v čase údajne diskriminačného aktu práceneschopnosť dotknutej osoby nie je presne časovo ohraničená, pokiaľ ide o perspektívu jej ukončenia v krátkom termíne, alebo skutočnosť, že táto práceneschopnosť sa môže pred uzdravením uvedenej osoby výrazne predĺžiť, a
- v rámci overenia tohto „dlhodobého“ charakteru sa musí vnútroštátny súd opierať o všetky objektívne informácie, ktoré má k dispozícii, a najmä o dokumenty a osvedčenia týkajúce sa stavu tejto osoby, vypracované na základe aktuálnych lekárskeho a vedeckých poznatkov a údajov.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 354, 26.10.2015.

Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 24. novembra 2016 – Ackermann Saatzucht GmbH & Co. KG a i. (C-408/15 P), ABZ Aardbeien Uit Zaad Holding BV a i. (C-409/15 P)/Európsky parlament, Rada Európskej únie

(Spojené veci C-408/15 P a C-409/15 P) ⁽¹⁾

(Odvolanie — Žaloba o neplatnosť — Článok 263 štvrtý odsek ZFEÚ — Právo podať žalobu — Aktívna legitimácia — Akt, ktorý sa osobne dotýka fyzických a právnických osôb na základe „ich určitých osobitných vlastností“ — Nariadenie (EÚ) č. 511/2014 — Opatrenia na zaistenie súladu pre používateľov Nagojského protokolu o prístupe ku genetickým zdrojom a spravodlivom a rovnocennom spoločnom využívaní prínosov vyplývajúcich z ich používania v Únii — Nariadenie (ES) č. 2100/94 — Obmedzenie účinkov práva Spoločenstva k novým odrodám rastlín — Výnimka pre šľachtiteľov)

(2017/C 030/09)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolatelia: Ackermann Saatzucht GmbH & Co.KG, Böhm-Nordkartoffel Agrarproduktion GmbH & Co. OHG, Deutsche Saatveredelung AG, Ernst Benary, Samenzucht GmbH, Freiherr Von Moreau Saatzucht GmbH, Hybro Saatzucht GmbH & Co. KG, Klemm + Sohn GmbH & Co. KG, KWS Saat AG, Norddeutsche Pflanzenzucht Hans-Georg Lembke KG, Nordsaat Saatzucht GmbH, Peter Franck-Oberaspach, P. H. Petersen Saatzucht Lundsgaard GmbH, Saatzucht Streng – Engelen GmbH & Co. KG, Saka Pflanzenzucht GmbH & Co. KG, Strube Research GmbH & Co. KG, Gartenbau und Spezialkulturen Westhoff GbR, W. von Borries-Eckendorf GmbH & Co. KG (C-408/15 P), ABZ Aardbeien Uit Zaad Holding BV, Agriom BV, Agrisemen BV, Anthura BV, Barenbrug Holding BV, De Bolster BV, Evanthia BV, Gebr. Vletter & Den Haan VOF, Hilverda Kooij BV, Holland-Select BV, Konst Breeding BV, Koninklijke Van Zanten BV, Kweek- en Researchbedrijf Agirco BV, Kwekerij de Wester-Bouwing BV, Limgroup BV, Ontwikkelingsmaatschappij Het Idee BV (C-409/15 P) (v zastúpení: P. de Jong, E. Bertolotto, K. Claeey, P. Vlaemminck a B. Van Vooren, advokáti)

Ďalší účastníci konania: Európsky parlament (v zastúpení: L. Visaggio, J. Rodrigues a R. van de Westelaken, splnomocnení zástupcovia), Rada Európskej únie (v zastúpení: M. Simm a M. Moore, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Odvolania sa zamietajú.

2. Ackermann Saatzucht GmbH & Co.KG, Böhm Nordkartoffel Agrarproduktion GmbH & Co. OHG, Deutsche Saatveredelung AG, Ernst Benary, Samenzucht GmbH, Freiherr Von Moreau Saatzucht GmbH, Hybro Saatzucht GmbH & Co. KG, Klemm + Sohn GmbH & Co. KG, KWS Saat AG, Norddeutsche Pflanzenzucht Hans Georg Lembke KG, Nordsaat Saatzucht GmbH, Peter Franck Oberaspach, P. H. Petersen Saatzucht Lundsgaard GmbH, Saatzucht Streng – Engelen GmbH & Co. KG, Saka Pflanzenzucht GmbH & Co. KG, Strube Research GmbH & Co. KG, Gartenbau und Spezialkulturen Westhoff GbR, W. von Borries Eckendorf GmbH & Co. KG, ABZ Aardbeien Uit Zaad Holding BV, Agriom BV, Agrisemen BV, Anthura BV, Barenbrug Holding BV, De Bolster BV, Evanthia BV, Gebr. Vletter & Den Haan VOF, Hilverda Kooij BV, Holland Select BV, Konst Breeding BV, Koninklijke Van Zanten BV, Kweek- en Researchbedrijf Agirco BV, Kwekerij de Wester Bouwing BV, Limgroup BV a Ontwikkelingsmaatschappij Het Idee BV sú povinní nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 328, 5.10.2015.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 24. novembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal The Labour Court, Ireland – Írsko) – David L. Parris/Trinity College Dublin a i.

(Vec C-443/15) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Rovnosť zaobchádzania v zamestnaní a povolani — Smernica 2000/78/ES — Článok 2 — Zákaz diskriminácie na základe sexuálnej orientácie a veku — Vnútroštátny dôchodkový systém — Vyplácanie pozostalostného dôchodku pozostalému registrovanému partnerovi — Podmienka — Uzavretie registrovaného partnerstva skôr, než poistenec v rámci uvedeného systému dovŕši 60 rokov — Civilný zväzok — Nemožnosť v dotknutom členskom štáte pred rokom 2010 — Preukázaný dlhodobý vzťah — Článok 6 ods. 2 — Odôvodnené rozdiely v zaobchádzaní z dôvodu veku)

(2017/C 030/10)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

The Labour Court, Ireland

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Dr. David L. Parris

Žalovaní: Trinity College Dublin, Higher Education Authority, Department of Public Expenditure and Reform and Department of Education and Skills

Výrok rozsudku

1. Článok 2 smernice Rady 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani, sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátna právna úprava, ktorá v rámci zamestnaneckého dôchodkového systému podmieňuje nárok pozostalých registrovaných partnerov poistencov na pozostalostný dôchodok splnením podmienky, aby sa registrované partnerstvo uzavrelo skôr, než poistenec dovŕši vek 60 rokov, hoci vnútroštátne právo neumožňovalo dotknutému poistencovi uzavrieť registrované partnerstvo pred dovŕšením tejto vekovej hranice, nepredstavuje diskrimináciu na základe sexuálnej orientácie.
2. Článok 2 a článok 6 ods. 2 smernice 2000/78 sa majú vykladať v tom zmysle, že taká vnútroštátna právna úprava, ako je dotknutá vo veci samej, ktorá v rámci zamestnaneckého dôchodkového systému podmieňuje nárok pozostalých registrovaných partnerov poistencov na pozostalostný dôchodok splnením podmienky, aby sa registrované partnerstvo uzavrelo skôr, než poistenec dovŕši vek 60 rokov, hoci vnútroštátne právo neumožňovalo dotknutému poistencovi uzavrieť registrované partnerstvo pred dovŕšením tejto vekovej hranice, nepredstavuje diskrimináciu na základe veku.
3. Článok 2 a článok 6 ods. 2 smernice 2000/78 sa majú vykladať v tom zmysle, že taká vnútroštátna právna úprava, ako je dotknutá vo veci samej, nepredstavuje diskrimináciu na základe spoločného účinku sexuálnej orientácie a veku, keďže uvedená právna úprava nepredstavuje ani diskrimináciu na základe sexuálnej orientácie, ani diskrimináciu na základe veku, pokiaľ sú zohľadňované samostatne.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 354, 26.10.2015.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 24. novembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hessisches Landesarbeitsgericht – Nemecko) – Jürgen Webb-Sämann/Christopher Seagon (správca konkurznej podstaty spoločnosti Baumarkt Praktiker DIY GmbH)

(Vec C-454/15) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Sociálna politika — Smernica 2008/94/ES — Článok 8 — Ochrana zamestnancov v prípade platobnej neschopnosti ich zamestnávateľa — Ustanovenia týkajúce sa sociálneho zabezpečenia — Pôsobnosť — Opatrenia potrebné na ochranu okamžitých alebo budúcich nárokov zamestnancov v rámci doplnkových dôchodkových systémov — Povinnosť stanoviť právo na vyňatie nezaplatených dôchodkových príspevkov z konkurznej podstaty — Neexistencia)

(2017/C 030/11)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Hessisches Landesarbeitsgericht

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Jürgen Webb-Sämann

Žalovaný: Christopher Seagon (konajúci ako správca konkurznej podstaty spoločnosti Baumarkt Praktiker DIY GmbH)

Výrok rozsudku

Článok 8 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/94/ES z 22. októbra 2008 o ochrane zamestnancov pri platobnej neschopnosti ich zamestnávateľa sa má vykladať v tom zmysle, že v prípade platobnej neschopnosti zamestnávateľa neukladá povinnosť, aby záázky zo mzdy prevedené na príspevky na dôchodkové zabezpečenie bývalého zamestnanca, ktoré mal tento zamestnávateľ vložiť na dôchodkové konto v prospech tohto zamestnanca, boli vyňaté z majetku, ktorý podlieha konkurzu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 389, 23.11.2015.

Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 30. novembra 2016 – Európska komisia/Francúzska republika, Orange, Spolková republika Nemecko

(Vec C-486/16 P) ⁽¹⁾

(Odvolanie — Štátna pomoc — Finančné opatrenia v prospech spoločnosti France Télécom — Návrh akcionárskej pôžičky — Verejné vyhlásenia francúzskeho štátu — Rozhodnutie vyhlasujúce pomoc za nezlučiteľnú so spoločným trhom — Pojem „pomoc“ — Pojem „ekonomická výhoda“ — Kritérium obozretného súkromného investora — Povinnosť Všeobecného súdu uviesť odôvodnenie — Hranice súdneho preskúmania — Skreslenie sporného rozhodnutia)

(2017/C 030/12)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolateľka: Európska komisia (v zastúpení: C. Giolito, B. Stromsky, D. Grespan a T. Maxian Rusche, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastníci konania: Francúzska republika (v zastúpení: G. de Bergues, D. Colas a J. Bousin, splnomocnení zástupcovia), Orange, predtým France Télécom (v zastúpení: S. Hautbourg a S. Cochard-Quesson, avocats), Spolková republika Nemecko

Výrok rozsudku

1. Odvolanie sa zamietla.
2. Európska komisia je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 381, 16.11.2015.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora komora) z 1. decembra 2016 – Toni Klement/Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO), Bullerjan GmbH

(Vec C-642/15 P) (¹)

(Odvolanie — Nariadenie (ES) č. 207/2009 — Ochranná známka Európskej únie — Trojrozmerná ochranná známka zobrazujúca tvar rúry — Článok 51 ods. 1 písm. a) — Návrh na výmaz ochrannej známky Európskej únie — Článok 15 ods. 1 druhý pododsek písm. a) — Riadne používanie ochrannej známky — Zamietnutie návrhu na vyhlásenie neplatnosti)

(2017/C 030/13)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľ: Toni Klement (v zastúpení: J. Weiser, Rechtsanwalt)

Ďalší účastníci konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: A. Schiffko, splnomocnený zástupca), Bullerjan GmbH

Výrok rozsudku

1. Rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 24. septembra 2015, Klement/ÚHVT – Bullerjan (tvar rúry) (T-211/14, neuverejnený, EU:T:2015:688) sa zrušuje.
2. Vec sa vracia Všeobecnému súdu Európskej únie.
3. O trovách konania sa rozhodne neskôr.

(¹) Ú. v. EÚ C 68, 22.2.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 24. novembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bayerischer Verwaltungsgerichtshof – Nemecko) – Bund Naturschutz in Bayern e.V., Harald Wilde/Freistaat Bayern

(Vec C-645/15) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Životné prostredie — Posudzovanie vplyvov určitých verejných alebo súkromných projektov na životné prostredie — Smernica 2011/92/EÚ — Projekt podliehajúci posúdeniu — Príloha I bod 7 — Európska dohoda o hlavných medzinárodných dopravných ťahoch (AGR) — Rozšírenie štvorprúdovej cesty na dĺžke kratšej ako 10 km)

(2017/C 030/14)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Bund Naturschutz in Bayern e.V., Harald Wilde

Žalovaný: Freistaat Bayern

za účasti: Stadt Nürnberg

Výrok rozsudku

1. Príloha I bod 7 písm. c) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/92/EÚ z 13. decembra 2011 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie sa nemá vykladať v tom zmysle, že toto ustanovenie sa vzťahuje aj na projekt rozšírenia cesty, ktorý, hoci sa ako v konaní vo veci samej týka úseku s dĺžkou kratšou ako 10 km, pozostáva z úpravy už existujúcej štvor- alebo viacprúdovej cesty.
2. Príloha I bod 7 písm. b) smernice 2011/92 sa má vykladať v tom zmysle, že „cestami prvej triedy“ v zmysle tohto ustanovenia sú cesty, ktorých technické charakteristiky sú obsiahnuté v definícii uvedenej v prílohe II bode II. 3 Európskej dohody o hlavných medzinárodných dopravných ťahoch (AGR), podpísanej v Ženeve 15. novembra 1975, aj v prípade, že tieto cesty nie sú súčasťou siete hlavných medzinárodných dopravných ťahov upravenej v tejto dohode alebo sa nachádzajú na území mesta.
3. Pojem „stavba“ v zmysle prílohy I bodu 7 písm. b) smernice 2011/92 sa má vykladať tak, že sa týka realizácie diel, ktoré predtým neexistovali, alebo o fyzickú zmenu existujúcich stavieb. Pre posúdenie, či taká zmena môže byť svojím rozsahom a spôsobom realizácie považovaná za rovnú takej stavbe, prináleží vnútroštátnemu súdu, aby zohľadnil všetky charakteristiky dotknutého diela, a nielen jeho dĺžku alebo zachovanie jeho pôvodnej trasy.

(¹) Ú. v. EÚ C 90, 7.3.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 24. novembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberlandesgericht Düsseldorf – Nemecko) – Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG/BIOS Medical Services GmbH, predtým BIOS Naturprodukte GmbH

(Vec C-662/15) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Aproximácia právnych predpisov — Smernica 93/42/EHS — Zdravotnícke pomôcky — Pomôcka triedy I (chirurgické náplasti na rany), ktorú výrobca podrobil postupu posudzovania zhody — Súbežný dovoz — Pridanie údajov o dovozcovi na označovaní výrobku — Dodatočný postup posudzovania zhody)

(2017/C 030/15)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberlandesgericht Düsseldorf

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG

Žalovaná: BIOS Medical Services GmbH, predtým BIOS Naturprodukte GmbH

Výrok rozsudku

Článok 1 ods. 2 písm. f) a článok 11 smernice Rady 93/42/EHS zo 14. júna 1993 o zdravotníckych pomôckach, zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2007/47/ES z 5. septembra 2007, sa majú vykladať v tom zmysle, že neukladajú súbežnému dovozcovi zdravotníckej pomôcky dotknutej vo veci samej, ktorá je opatrená označením CE a ktorá bola predmetom posudzovania zhody v zmysle uvedeného článku 11, povinnosť uskutočniť nové posudzovanie na účely osvedčenia zhody informácií, ktoré umožňujú jeho identifikáciu a sú pridané na označovaní tejto pomôcky, s cieľom uviesť ju na trh členského štátu dovozu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 118, 4.4.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (desiata komora) z 1. decembra 2016 – Európska komisia/Luxemburské veľkovojsvodstvo

(Vec C-152/16) ⁽¹⁾

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Nariadenie (ES) č. 1071/2009 — Spoločné pravidlá týkajúce sa podmienok, ktoré je potrebné dodržiavať pri výkone povolania prevádzkovateľa cestnej dopravy — Článok 16 ods. 1 a 5 — Vnútroštátny elektronický register podnikov cestnej dopravy — neexistencia vzájomného prepojenia s vnútroštátnymi elektronickými registrami iných členských štátov)

(2017/C 030/16)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: J. Hottiaux, splnomocnený zástupca)

Žalovaný: Luxemburské veľkovojsvodstvo (v zastúpení: D. Holderer, splnomocnený zástupca)

Výrok rozsudku

1. Luxemburské veľkovojsvodstvo si tým, že nevytvorilo vnútroštátny elektronický register podnikov cestnej dopravy, ktorý by bol v plnej miere v súlade a vzájomne prepojený s vnútroštátnymi elektronickými registrami iných členských štátov, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 16 ods. 1 a 5 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009 z 21. októbra 2009, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá týkajúce sa podmienok, ktoré je potrebné dodržiavať pri výkone povolania prevádzkovateľa cestnej dopravy, a ktorým sa zrušuje smernica Rady 96/26/ES.
2. Luxemburské veľkovojsvodstvo je povinné nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 191, 30.5.2016.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgerichts Hannover (Nemecko) 5. októbra 2016 – Andrea Witzel, Jannis Witzel, Jazz Witzel/Germanwings GmbH

(Vec C-520/16)

(2017/C 030/17)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Amtsgerichts Hannover

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Andrea Witzel, Jannis Witzel, Jazz Witzel

Žalovaná: Germanwings GmbH

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 5 ods. 3 nariadenia (ES) č. 261/2004 ⁽¹⁾ vykladať tak, že pojem možnosť zabrániť sa vzťahuje len na vznik mimoriadnych okolností, alebo tak, že sa vzťahuje aj na následky mimoriadnych okolností, a to na zrušenie alebo veľké meškanie letu?
2. Ak Súdny dvor odpovie na prvú otázku tak, že sa pojem možnosť zabrániť vzťahuje na meškanie letu: Ak sa mimoriadne okolnosti týkajú lietadla na predchádzajúcom lete, musí sa prevádzkujúci letecký dopravca pokúsiť o náhradný stroj už po tom, ako nastali tieto mimoriadne okolnosti na predchádzajúcom lete, alebo môže počkať, kým sa preukáže, že mimoriadne okolnosti povedú k podstatnému meškaniu nasledujúceho letu?
3. Ak Súdny dvor odpovie na prvú otázku tak, že sa pojem možnosť zabrániť vzťahuje na meškanie letu: Je rezervácia subcharterového letu neprimeraná, ak sú náklady trojnásobne vyššie než náklady na samotný let?

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91, Ú. v. EÚ L 46, 2004, s. 1; Mim. vyd. 07/008, s. 10.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgerichts Hannover (Nemecko) 5. októbra 2016 – Ralf-Achim Vetter, Susanne Glang-Vetter, Anna Louisa Vetter, Carolin Marie Vetter/
Germanwings GmbH**

(Vec C-521/16)

(2017/C 030/18)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Amtsgerichts Hannover

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Ralf-Achim Vetter, Susanne Glang-Vetter, Anna Louisa Vetter, Carolin Marie Vetter

Žalovaná: Germanwings GmbH

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 5 ods. 3 nariadenia (ES) č. 261/2004 ⁽¹⁾ vykladať tak, že pojem možnosť zabrániť sa vzťahuje len na vznik mimoriadnych okolností, alebo tak, že sa vzťahuje aj na následky mimoriadnych okolností, a to na zrušenie alebo veľké meškanie letu?
2. Ak Súdny dvor odpovie na prvú otázku tak, že sa pojem možnosť zabrániť vzťahuje na meškanie letu: Ak sa mimoriadne okolnosti týkajú lietadla na predchádzajúcom lete, musí sa prevádzkujúci letecký dopravca pokúsiť o náhradný stroj už po tom, ako nastali tieto mimoriadne okolnosti na predchádzajúcom lete, alebo môže počkať, kým sa preukáže, že mimoriadne okolnosti povedú k podstatnému meškaniu nasledujúceho letu?
3. Ak Súdny dvor odpovie na prvú otázku tak, že sa pojem možnosť zabrániť vzťahuje na meškanie letu: Je rezervácia subcharterového letu neprimeraná, ak sú náklady trojnásobne vyššie než náklady na samotný let?

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91, Ú. v. EÚ L 46, 2004, s. 1; Mim. vyd. 07/008, s. 10.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Finanzgericht München (Nemecko)
17. októbra 2016 – Hamamatsu Photonics Deutschland GmbH/Hauptzollamt München**

(Vec C-529/16)

(2017/C 030/19)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Finanzgericht München

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Hamamatsu Photonics Deutschland GmbH

Žalovaný: Hauptzollamt München

Prejudiciálne otázky

1. Umožňujú ustanovenia článku 28 a nasl. nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva ⁽¹⁾, zmeneného a doplneného nariadením (ES) č. 2700/2000 Európskeho parlamentu a Rady zo 16. novembra 2000 ⁽²⁾, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva, aby sa ako základ pre colnú hodnotu použitím kľúča pre rozdelenie vzala dohodnutá transferová cena, ktorá sa skladá zo sumy, ktorá bola najprv vyfakturovaná a deklarovaná, a z paušálnej opravy po uplynutí zúčtovacieho obdobia, a to nezávisle od toho, či na konci zúčtovacieho obdobia vznikne pre zúčastnenú osobu dodatočné zafaženie alebo dobropis v prospech zúčastnenej osoby?

2. V prípade kladnej odpovede:

Možno colnú hodnotu overiť, resp. stanoviť zjednodušenými postupmi, ak treba uznať účinky dodatočných úprav transferovej ceny (ako smerom hore, tak aj smerom dole)?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 302, 1992, s. 1; Mim. vyd. 02/004, s. 307.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 311, 2000, s. 17; Mim. vyd. 02/010, s. 239.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgerichts Frankfurt am Main (Nemecko)
25. októbra 2016 – Kevin Joseph Devine/Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA**

(Vec C-538/16)

(2017/C 030/20)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landgerichts Frankfurt am Main

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Kevin Joseph Devine

Žalovaná: Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 7 bod 1 písm. a) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že pojem „zmluvné veci“ zahŕňa aj právo na náhradu podľa článku 7 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91 ⁽²⁾, ktoré sa uplatňuje voči prevádzkujúcemu leteckému dopravcovi, ktorý nie je zmluvným partnerom dotknutého cestujúceho?

2. Pokiaľ sa uplatní článok 7 bod 1 nariadenia (EÚ) č. 1215/2012:

Treba v prípade prepravy cestujúcich pozostávajúcej z dvoch letov bez pobytu na prestupovom letisku, ktorý stojí za zmienku, považovať cieľové miesto cestujúceho za miesto zmluvného plnenia podľa článku 7 bodu 1 písm. b) druhej zarážky nariadenia (EÚ) č. 1215/2012, keď sa v žalobe uplatňovaný nárok na vyplatenie náhrady podľa článku 7 nariadenia (ES) č. 261/2004 opiera o poruchu, ktorá nastala na prvom úseku letu, a žaloba je podaná proti prevádzkujúcemu leteckému dopravcovi uskutočňujúcemu prvý let, ktorý nie je zmluvným partnerom zmluvy o preprave?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 351, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 46, s. 1; Mim. vyd. 07/008, s. 10.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Frankfurt am Main (Nemecko)
25. októbra 2016 – Richard Rodriguez Serin/HOP!-Regional**

(Vec C-539/16)

(2017/C 030/21)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landgericht Frankfurt am Main

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Richard Rodriguez Serin

Žalovaná: HOP!-Regional

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 5 bod 1 písm. a) nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že pojem „zmluvné veci“ zahŕňa aj právo na náhradu podľa článku 7 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91 ⁽²⁾, ktoré sa uplatňuje voči prevádzkujúcemu dopravcovi, ktorý nie je zmluvným partnerom dotknutého cestujúceho?

2. Pokiaľ je uplatniteľný článok 5 bod 1 nariadenia (ES) č. 44/2001:

Treba v prípade prepravy cestujúcich dvomi letmi bez toho, aby došlo k pobytu na prestupovom letisku, ktorý stojí za zmienku, považovať cieľové miesto za miesto zmluvného plnenia podľa článku 5 bodu 1 písm. b) druhej zarážky nariadenia (ES) č. 44/2001 aj vtedy, keď sa právo na náhradu podľa článku 7 nariadenia (ES) č. 261/2004, ktoré sa presadzuje žalobou, opiera o poruchu, ktorá nastala na prvom úseku letu, a žaloba je zameraná proti prevádzkujúcemu leteckému dopravcovi uskutočňujúcemu prvý let, ktorý nie je zmluvný partner podľa zmluvy o preprave?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 12, 2001, s. 1; Mim. vyd. 19/004, s. 42.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 36, 1991, s. 5; Mim. vyd. 07/001, s. 306.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour d'appel de Mons (Belgicko) 28. októbra
2016 – Belgické kráľovstvo/Biologie Dr Antoine SPRL**

(Vec C-548/16)

(2017/C 030/22)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Cour d'appel de Mons

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolateľ (žalobca v pôvodnom konaní): Belgické kráľovstvo

Odporca (žalovaný v pôvodnom konaní): Biologie Dr Antoine SPRL

Prejudiciálna otázka

Je v súlade s pravidlami zostavenia súvahy, ktoré sú upravené v štvrtej smernici Rady z 25. júla 1978 o ročnej účtovnej závierke niektorých typov spoločností (smernica 78/660/EHS, Ú. v. ES L 222, 1978, s. 11; Mím. vyd. 17/001, s. 21), podľa ktorých

- ročná účtovná závierka musí poskytovať verný a pravdivý obraz o aktívach a pasívach, finančnej situácii a zisku a strate spoločnosti (článok 2 ods. 3 smernice),
- účelom rezerv je pokryť straty alebo dlhy, ktorých charakter je presne definovaný a ktoré sú ku dňu súvahy pravdepodobné alebo isté, avšak ich výška alebo dátum, kedy nastanú, sú neurčité (článok 20 ods. 1 smernice),
- oceňovanie sa musí prevádzať obozretne. To predovšetkým znamená, že:
 - ku dňu závierky sa smú vykazovať len tie zisky, ktoré boli vytvorené,
 - musia sa zohľadniť všetky tie predpokladané riziká a potencionálne straty, ktoré vyplynuli v priebehu daného účtovného roka alebo v niektorom z predchádzajúcich účtovných rokov, a to aj vtedy, keď sa podnik o nich dozvedel až v čase medzi dňom závierky a dňom skutočného zostavenia súvahy [článok 31 ods. 1 písm. c) body aa) a bb) smernice],
- musia sa zohľadniť všetky náklady a výnosy toho účtovného roka, na ktoré sa vzťahujú, bez ohľadu na dátum príjmu či platby týchto výnosov alebo nákladov [článok 31 ods. 1 písm. d) smernice],
- prvky položiek aktív a pasív sa musia oceňovať samostatne [článok 31 ods. 1 písm. e) smernice],

že spoločnosť, ktorá vypísala opciu na akcie, môže zaúčtovať ako výnos cenu za prevod uvedenej opcie v priebehu účtovného obdobia, v ktorom sa uvedená opcia uplatní, alebo po skončení doby platnosti tejto opcie, s cieľom zohľadniť riziko, ktoré znáša vypisovateľ opcie v dôsledku záväzku, ktorý na seba preberá [, a nie] v priebehu účtovného obdobia, v ktorom sa uskutoční prevod opcie a cena tejto opcie je definitívne nadobudnutá, pričom riziko, ktoré znáša vypisovateľ opcie, je ocenené osobitne prostredníctvom zaúčtovania rezervy?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Commissione tributaria di Secondo Grado di Bolzano (Taliansko) 31. októbra 2016 – Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale Ufficio controlli di Bolzano/Palais Kaiserchron Srl

(Vec C-549/16)

(2017/C 030/23)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Commissione tributaria di Secondo Grado di Bolzano

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolateľ: Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale Ufficio controlli di Bolzano

Odporkyňa: Palais Kaiserchron Srl

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 401 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty vykladať v tom zmysle, že daň z pridanej hodnoty a daň za vklad [zo zmlúv o nájme investičného majetku podľa článku 40 a článku 5 ods. 1 písm. aa) sadzobníka, prvej časti, dekrétu prezidenta republiky č. 131 z 26. apríla 1986] možno vybrať kumulatívne, alebo v tom zmysle, že daň za vklad možno označiť za daň z obratu?

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Centrale Raad van Beroep (Holandsko)
31. októbra 2016 – J. Klein Schiphorst/Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut
werknemersverzekeringen**

(Vec C-551/16)

(2017/C 030/24)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Centrale Raad van Beroep

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťel: J. Klein Schiphorst

Druhý účastník konania: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Prejudiciálne otázky

1. Možno oprávnenie priznané v článku 64 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 883/2004⁽¹⁾, s ohľadom na články 63 a 7 tohto nariadenia, na cieľ a obsah nariadenia, ako aj na voľný pohyb osôb a pracovníkov, uplatňovať takým spôsobom, že žiadosť o predĺženie obdobia na export dávok v nezamestnanosti sa v zásade zamietne, iba ak podľa názoru Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen predĺženie obdobia na export nemožno rozumne odoprieť s ohľadom na mimoriadne okolnosti konkrétneho prípadu, napríklad v prípade existencie konkrétnej a preukázateľnej perspektívy na zamestnanie?
2. V prípade zápornej odpovede, akým spôsobom majú členské štáty uplatňovať oprávnenie priznané článkom 64 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 883/2004?

⁽¹⁾ Nariadenie (ES) Európskeho parlamentu a Rady 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 166, 2004, s. 1; Mim. vyd. 05/005, s. 72).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Kammergerichts Berlin (Nemecko)
3. novembra 2016 – Doris Margret Lisette Mahnkopf**

(Vec C-558/16)

(2017/C 030/25)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Kammergerichts Berlin

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka: Doris Margret Lisette Mahnkopf

Zúčastnená strana: Sven Mahnkopf

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 1 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 650/2012 ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že rozsah pôsobnosti nariadenia („dedenie majetku zosnulých osôb“) sa vzťahuje aj na ustanovenia vnútroštátneho práva, ktoré rovnako ako § 1371 ods. 1 nemeckého Bürgerliches Gesetzbuch (Občiansky zákonník; ďalej len „BGB“) upravujú majetkovoprávne otázky po smrti jedného z manželov zvýšením zákonného dedičského podielu druhého manžela?
2. V prípade, že na prvú prejudiciálnu otázku treba odpovedať záporne, majú sa článok 68 písm. l) a článok 67 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 650/2012 vykladať v každom prípade v tom zmysle, že dedičský podiel pozostaleho manžela, aj keď tento podiel sčasti vyplýva zo zvýšenia na základe majetkovoprávnej úpravy, akou je § 1371 ods. 1 BGB, smie byť ako celok zaradený do európskeho osvedčenia o dedičstve?

Ak v zásade bude odpoveď na túto otázku záporná, je napriek tomu možné vo výnimočných prípadoch odpovedať kladne v prípadoch, kedy

- a) je osvedčenie o dedičstve obmedzené na ten účel, aby sa práva dedičov uplatnili v určitom inom členskom štáte vo vzťahu k majetku poručiteľa, ktorý sa tam nachádza, a
 - b) rozhodnutie v dedičských veciach (články 4 a 21 nariadenia (EÚ) č. 650/2012 a – bez ohľadu na to, ktoré kolízne právo sa použije – otázky majetkových práv vyplývajúcich z manželského vzťahu treba posudzovať podľa rovnakého vnútroštátneho právneho poriadku.
3. Pokiaľ na prvú a druhú prejudiciálnu otázku ako celok treba odpovedať záporne, má sa článok 68 písm. l) nariadenia (EÚ) č. 650/2012 vykladať v tom zmysle, že dedičský podiel pozostaleho manžela/manželky, ktorý bol zvýšený na základe majetkovoprávneho režimu, môže byť ako celok – z dôvodu zvýšenia, ale vtedy len pre informáciu – zahrnutý do európskeho osvedčenia o dedičstve?

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 650/2012 zo 4. júla 2012 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a prijatí a výkone verejných listín v dedičských veciach a o zavedení európskeho osvedčenia o dedičstve (Ú. v. EÚ L 201, s. 107).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Španielsko) 14. novembra 2016 – Grupo Norte Facility S.A./Angel Manuel Moreira Gómez

(Vec C-574/16)

(2017/C 030/26)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťka: Grupo Norte Facility S.A.

Odporca v odvolacom konaní: Angel Manuel Moreira Gómez

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa zánik pracovnej zmluvy na základe „objektívnych okolností“ podľa článku 49 ods. 1 písm. c) ET a zánik pracovnej zmluvy z „objektívnych dôvodov“ podľa článku 52 ET považovať na účely zásady rovnocennosti pracovníkov na dobu určitú a stálych pracovníkov za „porovnateľné situácie“, a teda predstavuje rozdielna náhrada v týchto dvoch prípadoch rozdielne zaobchádzanie s pracovníkmi na dobu určitú a stálymi pracovníkmi, ktoré smernica Rady 1999/70/ES ⁽¹⁾ z 28. júna 1999 o rámcovej dohode o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP, zakazuje?

2. V prípade kladnej odpovede na uvedenú otázku, má sa vychádzať z toho, že ciele sociálnej politiky, ktoré odôvodňovali zavedenie zmluvy o zastupovaní, odôvodňujú v súlade s doložkou 4 ods. 1 už citovanej rámcovej dohody tiež rozdielne zaobchádzanie spočívajúce v nižšej náhrade v prípade skončenia pracovného pomeru, ak sa zamestnávateľ slobodne rozhodne, aby taká zmluva o zastupovaní bola uzatvorená na dobu určitú?
3. V prípade, ak sa konštatuje, že neexistuje náležité odôvodnenie podľa doložky 4 ods. 1, má sa na účely zabezpečenia potrebného účinku citovanej smernice 1999/70/ES vychádzať z výkladu, podľa ktorého rozdielne zaobchádzanie s pracovníkmi na dobu určitú a stálymi pracovníkmi, pokiaľ ide o náhradu v prípade zániku pracovnej zmluvy, podľa už citovaných španielskych právnych predpisov predstavuje zakázanú diskrimináciu v zmysle článku 21 Charty a odporuje zásadám rovnosti zaobchádzania a zákazu diskriminácie, ktoré patria medzi všeobecné zásady práva Únie?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 175, 1999, s. 43; Mim. vyd. 05/003, s. 368

Odvolanie podané 17. novembra 2016: Sun Pharmaceutical Industries Ltd, pôvodne Ranbaxy Laboratories Ltd, Ranbaxy (UK) Ltd proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata komora) z 8. septembra 2016 vo veci T-460/13, Sun Pharmaceutical Industries Ltd, pôvodne Ranbaxy Laboratories Ltd, Ranbaxy (UK) Ltd/Európska komisia

(Vec C-586/16 P)

(2017/C 030/27)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaťky: Sun Pharmaceutical Industries Ltd, pôvodne Ranbaxy Laboratories Ltd, Ranbaxy (UK) Ltd (v zastúpení: R. Vidal, A. Penny, solicitors, B. Kennelly QC, barrister)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľiek

Odvolaťky navrhujú, aby Súdny dvor:

- zrušil rozsudok Všeobecného súdu T-460/13 v rozsahu, v akom sa v ňom zamieta návrh na zrušenie rozhodnutia Európskej komisie z 19. júna 2013 vo veci COMP/39226 – Lundbeck (citalopram), v ktorom sa konštatovalo porušenie článku 101 ods. 1 ZFEÚ a článku 53 Dohody o EHP z hľadiska cieľa v rozsahu, v akom sa týka odvolateľiek,
- zrušil článok 1 ods. 4 rozhodnutia v rozsahu, v akom sa týka odvolateľiek,
- zrušil článok 2 ods. 4 rozhodnutia v rozsahu, v akom sa v ňom ukladá pokuta odvolateľkám, alebo alternatívne, znížil pokutu, a
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania v súvislosti s touto vecou a akýmkoľvek opatreniami, ktoré Súdny dvor bude považovať za primerané

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

1. Všeobecný súd nesprávne uplatnil požiadavky na preukázanie porušenia článku 101 ods. 1 „z hľadiska cieľa“, ktoré Súdny dvor Európskej únie vymedzil v rozsudku vo veci Cartes Bancaires/Komisia C-67/13 P, ECLI: EU:C:2014:2204 (ďalej len „rozsudok Cartes Bancaires“). Dohoda odvolateľiek so spoločnosťou H. Lundbeck A/S (ďalej len „spoločnosť Lundbeck“), ktorá nadobudla účinnosť 16. júna 2002 (ďalej len „dohoda“), nebola vo svojej podstate škodlivá pre hospodársku súťaž. Jej účelom bolo *prima facie* vyriešiť spor o patent medzi odvolateľkami a spoločnosťou Lundbeck. Na to, aby sa zistilo, či táto dohoda bola skutočne škodlivá pre hospodársku súťaž, mala Komisia posúdiť jej účinky.

2. Tým, že Všeobecný súd konštatoval, že v okamihu nadobudnutia účinnosti tejto dohody existovala medzi odvolateľkami a spoločnosťou Lundbeck relevantná „potenciálna hospodárska súťaž“, zjavne skreslil dôkazy obsiahnuté v súdnom spise. Komisia mala povinnosť objektívne preukázať, že odvolateľky mali skutočnú a konkrétnu možnosť vstúpiť na trh spôsobom, ktorý je ekonomicky udržateľný. Na základe dôkazov sa preukázalo, že a) počas doby platnosti dohody neexistovala skutočná a konkrétna možnosť vstúpiť na trh tak z objektívneho hľadiska, ako aj z hľadiska ekonomickej udržateľnosti, a b) odvolateľky v rámci rokovaní, ktoré predchádzali uzavretiu dohody, neboli nijako motivované k tomu, aby v súvislosti s otázkou svojej pripravenosti vstúpiť na trh uvádzali pravdivé informácie, a zmanipulovali spoločnosť Lundbeck tak, aby súhlasila s tým, že im bude dodávať svoj vlastný výrobok za zvýhodnené ceny a uhradila im určitú čiastku. Toto v skutočnosti umožnilo okamžitý vstup odvolateľiek na trh, čo by inak nebolo možné. Všeobecný súd opomenul zohľadniť zásadný rozdiel medzi odvolateľkami a ostatnými výrobcami generických výrobkov, ktorí uzavreli dohody so spoločnosťou Lundbeck, ktorým je to, že odvolateľky nikdy nemali skutočnú a konkrétnu možnosť získať registráciu po dobu trvania dohody.
3. Odvolateľkám sa v žiadnom prípade nemala uložiť nijaká pokuta. V čase svojej platnosti takáto dohoda podľa usmernení Komisie nebola protiprávnym konaním „z hľadiska cieľa“. Išlo o nový prípad, v ktorom spoločnosť Lundbeck bola *prima facie* chránená pred hospodárskou súťažou prostredníctvom svojich patentov a regulačných prekážok, pričom odvolateľky v skutočnosti zlepšili svoju konkurencieschopnosť vo vzťahu k spoločnosti Lundbeck na relevantnom trhu tým, že získali zľavy na dodávky výrobku spoločnosti Lundbeck, ktorý odvolateľky mohli označovať ako svoj vlastný. Pokuta uložená odvolateľkám nezohľadnila novosť tohto protiprávneho konania a neodôvodnené prieskumy Komisie, vzhľadom na to, že oznámenie o začatí vyšetrovania Komisia mohla odvolateľkám bez problémov predložiť o päť rokov skôr, ako to v skutočnosti urobila.

Odvolanie podané 18. novembra 2016: Generics (UK) Ltd proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata komora) z 8. septembra 2016 vo veci T-469/13, Generics (UK)/Komisia

(Vec C-588/16 P)

(2017/C 030/28)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: Generics (UK) Ltd (v zastúpení: I. Vandenborre, advocaat, T. Goetz, Rechtsanwalt)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľky

Odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor:

— zrušil rozsudok alebo prijal akékoľvek rozhodnutie, ktoré bude považovať za potrebné.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

- Prvý odvolací dôvod:** Všeobecný súd nepreukázal, že dohody o urovnaní predstavujú porušenie „z hľadiska cieľa“ v zmysle rozsudku Cartes Bancaires. Predovšetkým neuviedol, prečo sú tieto dohody vo svojej podstate v nevyhnutnom rozsahu škodlivé pre hospodársku súťaž, bez toho, aby bolo potrebné posudzovať ich skutočné a potenciálne účinky. Všeobecný súd namiesto toho vyjadril pochybnosti a neistotu v súvislosti so zásadnými bodmi analýzy dohody o urovnaní.
- Druhý odvolací dôvod:** Dôkazy, o ktoré sa závery Všeobecného súdu opierajú, nespĺňajú požiadavky presnosti, spoľahlivosti, súdržnosti a zrozumiteľnosti, ktoré Súdny dvor vymedzil ako nevyhnutné pre splnenie požiadavky dôkazného bremena pri preukazovaní porušenia „z hľadiska cieľa“.
- Tretí odvolací dôvod:** Všeobecný súd obracia dôkazné bremeno, keď spoločnosti Generics (UK) ukladá povinnosť, aby preukázala, že pri súdnom konaní by vzniklo riziko a že spoločnosť Generics (UK) by v tomto konaní určite nemala úspech.

4. **Štvrtý odvolací dôvod:** Všeobecný súd nepreskúmal v plnom rozsahu zamietnutie uplatnenia článku 101 ods. 3 ZFEÚ zo strany Komisie.
5. **Piaty odvolací dôvod:** Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď uplatnil svoju právomoc súdneho preskúmania nad rámec svojej právomoci, keď konštatoval nové porušenie článku 101 ods. 1 ZFEÚ, ktoré nebolo uvedené v rozhodnutí, a svojím konštatovaním nahradil konštatovanie Komisie.
6. **Šiesty odvolací dôvod:** Všeobecný súd nevymedzil presné, spoľahlivé a súdržné dôkazy, o ktoré by sa malo opierať konštatovanie, že spoločnosť Generics (UK) sa dopustila údajného protiprávneho konania úmyselne alebo z nedbanlivosti, ako to požaduje článok 23 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003⁽¹⁾ zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1, Mim. vyd. 08/002, s. 205.

Žaloba podaná 21. novembra 2016 – Európska komisia/Helénska republika

(Vec C-590/16)

(2017/C 030/29)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: Flavia Tomat a Aikaterini Kyratsou, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Helénska republika

Návrhy žalobkyne

- určiť, že v zmysle článku 258 Zmluva o fungovaní EÚ Helénska republika tým, že prijala a nechala v platnosti právne predpisy, ktoré umožňujú sprístupňovanie ropných produktov bez zaplatenia spotrebnej dane v čerpacích staniciach patriacich spoločnosti „Hellenic Duty Free Shops SA“ na hraničných prechodoch Kípoi na rieke Evros, Kakavia a Euzone, ktoré sa nachádzajú v oblastiach hraničiacich s tretími krajinami – konkrétne s Tureckom, Albánskom a bývalou Juhoslovanskou republikou Macedónsko – nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 7 ods. 1 smernice 2008/118/ES⁽¹⁾,
- zaviazat Helénsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

1. Podľa odôvodneného stanoviska z 1. septembra 2014, ktoré Komisia zaslala gréckym orgánom, Grécko tým, že schválilo, že čerpacie stanice prevádzkované spoločnosťou „Hellenic Duty Free Shops SA“ na hraničných prechodoch Kípoi na rieke Evros, Kakavia a Euzone sprístupňujú ropné produkty, z ktorých nebola zaplatená spotrebná daň, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú zo smernice 2008/118 o všeobecnom systéme spotrebných daní tým, že nezastáva názor, že sprístupňovanie týchto produktov predstavuje skutočné pripustenie k spotrebe. Priame načerpanie pohonných hmôt do vozidiel na týchto čerpacích staniciach predstavuje pripustenie k spotrebe a podlieha spotrebnej dani.
2. Výnimky zo základného pravidla, podľa ktorého daňová povinnosť vzniká v členskom štáte, v ktorom došlo k pripusteniu k spotrebe, sú výslovne upravené právnymi predpismi Únie. Využitie zjednodušených postupov pre vývoz do tretích krajín v prípade sprístupnenia ropných produktov podliehajúcich spotrebnej dani je v rozpore so smernicou 2008/118, pretože nepatrí do rozsahu pôsobnosti žiadnej z príslušných ustanovení tejto smernice.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 9, 14. 1. 2009, s. 9.

**Odvolaie podané 18. novembra 2016: H. Lundbeck A/S, Lundbeck Ltd proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata komora) z 8. septembra 2016 vo veci T-472/13, H. Lundbeck A/S, Lundbeck Ltd/
Európska komisia**

(Vec C-591/16 P)

(2017/C 030/30)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaieľky: H. Lundbeck A/S, Lundbeck Ltd (v zastúpení: R. Subiotto QC, barrister, T. Kuhn, Rechtsanwalt)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia, Európska federácia farmaceutického priemyslu a farmaceutických združení (EFPIA)

Návrhy odvolateliiek

Odvolaieľky navrhujú, aby Súdny dvor:

- zrušil rozsudok čiastočne alebo v plnom rozsahu,
- zrušil rozhodnutie v rozsahu, v akom sa týka odvolateliiek alebo alternatívne, zrušil pokuty uložené odvolateliikám týmto rozhodnutím, alebo alternatívne tieto pokuty znížil,
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania odvolateliiek v tomto konaní a v konaní pred Všeobecným súdom,
- v prípade potreby vrátil vec Všeobecnému súdu na opätovné preskúmanie v súlade s rozsudkom Súdneho dvora,
- prijal akékoľvek ďalšie opatrenie, ktoré považuje za primerané.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

Prvý odvolací dôvod sa zakladá na tom, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia v tom, že potvrdil záver Komisie o tom, že cieľom dohôd je obmedzenie hospodárskej súťaže. Dopustil sa nesprávneho právneho posúdenia tým, že konštatoval, že dohoda obmedzuje hospodársku súťaž z hľadiska svojho cieľa, aj keby patrila pod rozsah patentov spoločnosti Lundbeck. Takúto dohodu podľa odvolateliiek nemožno považovať za škodlivú pre hospodársku súťaž, pretože neobsahuje obmedzenia, ktoré sú porovnateľné s obmedzeniami, ktoré by majiteľ patentov mohlo získať prostredníctvom rozhodnutia súdu, ktorým sa vymáha jeho patent. Len na základe samotnej platby nemožno dôjsť k záveru, že sa zmenila povaha dohody, ktorá je za iných okolností legitímna a bezproblémová, ako je dohoda uzavretá v rámci urovnania sporu o patent, na dohodu predstavujúcu obmedzenie hospodárskej súťaže z hľadiska cieľa. V dôsledku toho súd nemal prijať záver, že dohodu spoločnosti GUK UK, o ktorej Všeobecný súd konštatoval, že patrí pod rozsah patentov spoločnosti Lundbeck, možno považovať za dohodu obmedzujúcu hospodársku súťaž z hľadiska cieľa. Rovnaký záver platí aj pri ďalších piatich dohodách, pretože Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď ich kvalifikoval ako dohody, ktoré prekračujú rozsah patentov spoločnosti Lundbeck.

Druhý odvolací dôvod sa zakladá na tom, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď neuplatnil správne právne kritériá pri posudzovaní otázky, či päť zo šiestich dohôd obsahuje obmedzenia, ktoré prekračujú rozsah patentov spoločnosti Lundbeck. Všeobecný súd mal posúdiť, či došlo k tzv. zosúladenému postupu v zmysle článku 101 ZFEÚ medzi spoločnosťou Lundbeck a každým z Generics v súvislosti s tým, že príslušná dohoda alebo príslušné dohody, okrem dohody GUK UK, ukladali obmedzenia prekračujúce rozsah patentov spoločnosti Lundbeck. Uplatnenie tohto kritéria vedie k nevyhnutnému právnomu záveru o tom, že uvedené dohody patria do vecného rozsahu patentov spoločnosti Lundbeck.

Tretí odvolací sa zakladá na tom, že aj keby kvalifikácia Všeobecného súdu spočívala v tom, že päť zo šiestich dohôd obsahuje obmedzenia, ktoré prekračujú rozsah patentov spoločnosti Lundbeck, bola správna, Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatoval, že dohody prekračujúce rozsah patentov predstavujú obmedzenie hospodárskej súťaže z hľadiska cieľa. Vzhľadom na hospodárske a právne súvislosti neboli vo svojej podstate škodlivé pre hospodársku súťaž a nemožno ich prirovnať k dohodám o rozdelení trhu, a Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď toho prirovnanie nepreskúmal.

Štvrtý odvolací dôvod sa zakladá na tom, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia a zjavne nesprávneho posúdenia dôkazov a predložil rozporuplné odôvodnenie, keď potvrdil záver Komisie o tom, že spoločnosť Lundbeck a Generics boli skutočnými či potenciálnymi konkurentmi počas obdobia platnosti dohôd, bez toho, aby sa zohľadnilo, či výrobky Generics porušovali patenty spoločnosti Lundbeck. Po prvé, Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď nezohľadnil existenciu právnych prekážok, najmä patentov spoločnosti Lundbeck, ktoré bránili vstupu Generics na trh, ktorý by bol porušením ochrany výrobkov citalopram. Po druhé, v prípade záveru Všeobecného súdu o tom, že spoločnosť Lundbeck pochybovala o platnosti svojich patentov, ide o nesprávne právne posúdenie, zjavne nesprávne posúdenie dôkazov a rozporuplné odôvodnenie. Po tretie, Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď prijal záver, že dôkazy z obdobia po uzavretí dohôd, z ktorých ale mnohé pochádzali z obdobia pred uplynutím platnosti dohôd, nie sú rozhodujúce pre posúdenie skutočnosti, či Generics boli potenciálnymi konkurentmi spoločnosti Lundbeck. Tieto dokumenty obsahujú vedecké dôkazy o tom, že Generics alebo výrobcovia ich účinných látok porušili patenty spoločnosti Lundbeck, či predbežné opatrenia vnútroštátnych súdov alebo iné opatrenia na ochranu spoločnosti Lundbeck pred výrobkami citalopram založenými na niektorých účinných látkach, ktoré Generics používali, a potvrdenie Európskeho patentového úradu (EPÚ) o platnosti patentu spoločnosti Lundbeck týkajúceho sa kryštalizácie vo všetkých troch relevantných aspektoch, ktoré Komisia spochybňovala. Všeobecný súd sa napokon dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď bez odôvodnenia konštatoval, že každý z Generics mal skutočnú a konkrétnu možnosť vstúpiť na trh, ale pritom nepreskúmal skutočnosť, či to skutočne mohli urobiť tak, aby neporušili ochranu patentu citalopram.

Piaty odvolací dôvod sa zakladá na tom, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď potvrdil pokuty, ktoré Komisia uložila spoločnosti Lundbeck. Po prvé, Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že nesprávne uplatnil kritérium zavinenia. Po druhé, dopustil sa nesprávneho právneho posúdenia tým, že potvrdil záver Komisie, podľa ktorého si spoločnosť Lundbeck musela byť vedomá protisúťažnej povahy svojho chovania. Po tretie, porušil zásadu právnej istoty a zásadu zákazu retroaktivity tým, že potvrdil uloženie viac než symbolickej pokuty.

Šiesty odvolací dôvod, ktorý je predložený alternatívne, sa zakladá na tom, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia a nedostatočne odôvodnil konštatovanie, ktorým sa potvrdzuje výpočet pokuty uloženej odvolateľkám zo strany Komisie. Objem predaja, z ktorého pokuty vychádzajú, zahŕňa predaj spoločnosti Lundbeck v určitých členských štátoch dohody o EHP, v ktorých bol v podstate znemožnený vstup Generics na trh, pretože tieto podniky získali registráciu až po skončení platnosti dohôd, alebo v prípade Rakúska z toho dôvodu, že zložený patent citalopram spoločnosti Lundbeck bol aj naďalej účinný väčšinu obdobia platnosti dohôd. Okrem toho odvolateľky tvrdia, že v tomto prípade existuje dôvod na uplatnenie zníženej sadzby závažnosti, predovšetkým preto, lebo tieto dohody nemožno prirovnať ku kartelovým dohodám a ich skutočný teritoriálny dosah bol omnoho menší, než to vyplýva z ich doslovného znenia.

Odvolanie podané 23. novembra 2016: Viktor Fedorovyč Janukovyč proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata komora) z 15. septembra 2016 vo veci T-346/14, Janukovyč/Rada

(Vec C-598/16 P)

(2017/C 030/31)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: Viktor Fedorovyč Janukovyč (v zastúpení: T. Beazley QC)

Ďalší účastníci konania: Rada Európskej únie, Európska komisia, Poľská republika

Návrhy odvolateľa

Odvolateľ navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil rozsudok Všeobecného súdu (deviata rozšírená komora) z 15. septembra 2016 vo veci T-346/14 v rozsahu spresnenom v odvolaní, konkrétne body 2 a 4 výroku tohto rozsudku,
- vyhovel návrhu podanému odvolateľom v konaní pred Všeobecným súdom v rozsahu spresnenom nižšie, konkrétne
 - zrušil rozhodnutie Rady (SZBP) 2015/143 z 29. januára 2015, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/119/SZBP (¹) (ďalej len „druhé rozhodnutie o zmene a doplnení“),

- zrušil rozhodnutie Rady (SZBP) 2015/364 z 5. marca 2015, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/119/SZBP ⁽²⁾, a
 - zrušil vykonávacie rozhodnutie Rady (SZBP) 2015/357 z 5. marca 2015, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 208/2014 ⁽³⁾,
- v rozsahu, v akom sa tieto opatrenia týkajú odvolateľa, a
- zaviazal Radu Európskej únie, aby nahradila trovy odvolacieho konania a trovy v súvislosti s návrhom na zrušenie podaným v návrhu na úpravu.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

1. **Prvý odvolací dôvod** je založený na tvrdení, že Všeobecný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď dospel k záveru, že kritérium na zapísanie do zoznamu uvedené v článku 1 ods. 1 rozhodnutia Rady 2014/119/SZBP, zmeneného a doplneného druhým rozhodnutím o zmene a doplnení, je v súlade s cieľmi spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky uvedenými v článku 21 Zmluvy o Európskej únii. Všeobecný súd neuznal, že údajná sprenevera štátnych finančných prostriedkov musí byť prinajmenšom predmetom prebiehajúceho trestného stíhania alebo iného súdneho konania v dotknutom štáte za okolností, keď tak, ako v prejednávanej veci, existujú dôveryhodné dôkazy, že dotknutý štát nemá ustálenú a adekvátnu históriu dodržiavania základných zásad ľudských práv alebo dodržiavania pravidiel právneho štátu.
2. **Druhý odvolací dôvod** je založený na tvrdení, že Všeobecný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď (1) nedospel k záveru, že existuje dostatok dôkazov, že Ukrajina nemá ustálenú a adekvátnu históriu dodržiavania základných zásad ľudských práv alebo dodržiavania pravidiel právneho štátu a (2) opísal niektoré ukrajinské orgány, z ktorých dôkazov vychádzala Rada Európskej únie, ako „vysoké súdne orgány“. Všeobecný súd ďalej pochybil, keď neuviedol odôvodnenie svoju pohľad v súvislosti s bodmi (1) a (2).
3. **Tretí odvolací dôvod** je založený na tvrdení, že Všeobecný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď (1) dospel k záveru, že zapísanie mena odvolateľa do zoznamu na základe listu od ukrajinských orgánov z 10. októbra 2014 je v súlade s kritériami na zapísanie a (2) keď dospel k záveru, že nedošlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu Rady pri zaradení odvolateľa do zoznamu.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Rady (SZBP) 2015/143 z 29. januára 2015, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/119/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 24, 2015, s. 16).

⁽²⁾ Rozhodnutie Rady (SZBP) 2015/364 z 5. marca 2015, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/119/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 62, 2015, s. 25).

⁽³⁾ Vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2015/357 z 5. marca 2015, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 208/2014 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 62, 2015, s. 1).

Odvolaie podané 23. novembra 2016: Olexandr Viktorovyč Janukovyč proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata komora) z 15. septembra 2016 vo veci T-348/14, Janukovyč/Rada

(Vec C-599/16 P)

(2017/C 030/32)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaieka: Olexandr Viktorovyč Janukovyč (v zastúpení: T. Beazley QC)

Ďalší účastníci konania: Rada Európskej únie, Európska komisia

Návrhy odvolateľky

Odvolaieka navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil rozsudok Všeobecného súdu (deviata rozšírená komora) z 15. septembra 2016 vo veci T-348/14 v rozsahu spresnenom v odvolaní, konkrétne body 2 a 4 výroku tohto rozsudku,

- vyhovel návrhu podanému odvolateľom v konaní pred Všeobecným súdom v rozsahu spresnenom nižšie, konkrétne
 - zrušil rozhodnutie Rady (SZBP) 2015/143 z 29. januára 2015, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/119/SZBP ⁽¹⁾ (ďalej len „druhé rozhodnutie o zmene a doplnení“),
 - zrušil rozhodnutie Rady (SZBP) 2015/364 z 5. marca 2015, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/119/SZBP ⁽²⁾, a
 - zrušil vykonávacie rozhodnutie Rady (SZBP) 2015/357 z 5. marca 2015, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 208/2014 ⁽³⁾,
- v rozsahu, v akom sa tieto opatrenia týkajú odvolateľa, a
- zaviazal Radu Európskej únie, aby nahradila trovy odvolacieho konania a trovy v súvislosti s návrhom na zrušenie podaným v návrhu na úpravu.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

1. **Prvý odvolací dôvod** je založený na tvrdení, že Všeobecný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď dospel k záveru, že kritérium na zapísanie do zoznamu uvedené v článku 1 ods. 1 rozhodnutia Rady 2014/119/SZBP, zmeneného a doplneného druhým rozhodnutím o zmene a doplnení, je v súlade s cieľmi spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky uvedenými v článku 21 Zmluvy o Európskej únii. Všeobecný súd neuznal, že údajná sprenevera štátnych finančných prostriedkov musí byť prinajmenšom predmetom prebiehajúceho trestného stíhania alebo iného súdneho konania v dotknutom štáte za okolností, keď tak, ako v prejednávanej veci, existujú dôveryhodné dôkazy, že dotknutý štát nemá ustálenú a adekvátnu históriu dodržiavania základných zásad ľudských práv alebo dodržiavania pravidiel právneho štátu.
2. **Druhý odvolací dôvod** je založený na tvrdení, že Všeobecný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď (1) nedospel k záveru, že existuje dostatok dôkazov, že Ukrajina nemá ustálenú a adekvátnu históriu dodržiavania základných zásad ľudských práv alebo dodržiavania pravidiel právneho štátu a (2) opísal niektoré ukrajinské orgány, z ktorých dôkazov vychádzala Rada Európskej únie, ako „vysoké súdne orgány“. Všeobecný súd ďalej pochybil, keď neuviedol odôvodnenie svojho pohľadu v súvislosti s bodmi (1) a (2).
3. **Tretí odvolací dôvod** je založený na tvrdení, že Všeobecný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď (1) dospel k záveru, že zapísanie mena odvolateľa do zoznamu na základe listu od ukrajinských orgánov z 30. decembra 2014 je v súlade s kritériami na zapísanie a (2) keď dospel k záveru, že nedošlo k zjavnému nesprávnemu posúdeniu Rady pri zaradení odvolateľa do zoznamu.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Rady (SZBP) 2015/143 z 29. januára 2015, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/119/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 24, 2015, s. 16).

⁽²⁾ Rozhodnutie Rady (SZBP) 2015/364 z 5. marca 2015, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/119/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 62, 2015, s. 25).

⁽³⁾ Vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2015/357 z 5. marca 2015, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 208/2014 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 62, 2015, s. 1).

**Odvolanie podané 24. novembra 2016: National Iranian Tanker Company proti rozsudku
Všeobecného súdu (siedma komora) zo 14. septembra 2016 vo veci T-207/15, National Iranian Tanker
Company/Rada Európskej únie**

(Vec C-600/16 P)

(2017/C 030/33)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: National Iranian Tanker Company (v zastúpení: T. de la Mare QC, M. Lester QC, J. Pobjoy, Barristers, R. Chandrasekera, S. Ashley, C. Murphy, solicitors)

Ďalší účastník konania: Rada Európskej únie

Návrhy odvolateľky

Odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil rozsudok Všeobecného súdu zo 14. septembra 2016 vo veci National Iranian Tanker Company/Rada Európskej únie (T-207/15),
- vyhovel návrhom odvolateľky podaným v konaní pred Všeobecným súdom, a to:
 - zrušil rozhodnutie Rady (SZBP) 2015/236 z 12. februára 2015 ⁽¹⁾ a vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2015/230 z 12. februára 2015 ⁽²⁾ v rozsahu, v akom sa týkajú odvolateľky,
 - alternatívne vyhlásil po prvé, že článok 20 ods. písm. c) rozhodnutia Rady 2010/413/SZBP z 26. júla 2010 ⁽³⁾, v znení zmien a doplnení, a po druhé, že článok 32 ods. 2 písm. d) nariadenia Rady (EÚ) č. 267/2012 z 23. marca 2012 ⁽⁴⁾, v znení zmien a doplnení, sa nemôžu uplatniť v rozsahu, v akom sa vzťahujú na odvolateľku z dôvodu ich nezákonnosti, a
- uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania súvisiace s odvolacím konaním, ako aj konaním na Všeobecnom súde.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolateľka na podporu svojho odvolania uvádza štyri odvolacie dôvody.

1. Prvý odvolací dôvod sa zakladá na tvrdení, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho posúdenia, keď dospel k záveru, že rozhodnutie Rady (SZBP) 2015/236 z 12. februára 2015 a vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2015/230 z 12. februára 2015 neporušujú zásady *res judicata*, právnej istoty, legitímnej dôvery a právnej sily rozhodnutej veci, či právo na účinný prostriedok nápravy zakotvené v článku 47 Charty základných práv Európskej únie.
2. Druhý odvolací dôvod sa zakladá na tvrdení, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho posúdenia, keď dospel k záveru, že kritéria určenia boli vo vzťahu k odvolateľke splnené.
3. Tretí odvolací dôvod sa zakladá na tvrdení, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho posúdenia, keď uviedol, že zásah do základných práv odvolateľky bol primeraný.
4. Štvrtý odvolací dôvod sa zakladá na tvrdení, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho posúdenia, keď zamietol odvolateľkino alternatívne tvrdenie, podľa ktorého široký výklad kritéria určenia urobil toto kritérium neprimeraným.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Rady (SZBP) 2015/236 z 12. februára 2015, ktorým sa mení rozhodnutie 2010/413/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 39, 2015, s. 18).

⁽²⁾ Vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2015/230 z 12. februára 2015, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 267/2012 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 39, 2015, s. 3).

⁽³⁾ Rozhodnutie Rady (SZBP) 2010/413 z 26. júla 2010 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu a o zrušení spoločnej pozície 2007/140/SZBP (Ú. v. EÚ L 195, 2010, s. 39).

⁽⁴⁾ Nariadenie Rady (EÚ) č. 267/2012 z 23. marca 2012 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu, ktorým sa zrušuje nariadenie (EÚ) č. 961/2010 (Ú. v. EÚ L 88, 24.3.2012, s. 1).

Odvolanie podané 24. novembra 2016: Arrow Group Aps, Arrow Generics Ltd proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata komora) z 8. septembra 2016 vo veci T-467/13, Arrow Group Aps, Arrow Generics Ltd/Európska komisia

(Vec C-601/16 P)

(2017/C 030/34)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľky: Arrow Group Aps, Arrow Generics Ltd (v zastúpení: C. Firth, S. Kon, C. Humpe, Solicitors)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateli

- zrušiť rozsudok Všeobecného súdu z 8. septembra 2016 vo veci T-467/13 a/alebo zrušiť články 1, 2 a 3 rozhodnutia Komisie K(2013) 3803 final z 19. júna 2013 vo veci AT.39226 – Lundbeck v rozsahu, v akom sa vzťahuje na spoločnosť Arrow, alebo
- subsidiárne zrušiť rozsudok Všeobecného súdu z 8. septembra 2016 vo veci T-467/13 a vrátiť vec na Všeobecný súd, alebo
- ďalej subsidiárne zrušiť rozsudok Všeobecného súdu z 8. septembra 2016 vo veci T-467/13 v rozsahu, v akom sa v rozsudku rozhodlo o pokute uloženej spoločnosti Arrow na základe článku 2 rozhodnutia Komisie K(2013) 3803 final v súvislosti s dohodami so Spojeným kráľovstvom a Dánskom, alebo znížiť výšku tejto pokuty, a
- nariadiť Komisii nahradiť spoločnosti Arrow trovy konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Prvý odvolací dôvod: Všeobecný súd nesprávne uplatnil relevantný test potenciálnej hospodárskej súťaže:

1. Prvá námietka: Všeobecný súd preniesol dôkazné bremeno na spoločnosť Arrow a oslobodil Komisiu od jej povinnosti preukázať existenciu potenciálnej hospodárskej súťaže.
2. Druhá námietka: Všeobecný súd nesprávne odvodil existenciu potenciálnej hospodárskej súťaže zo série predpokladov, a to v rozpore so zásadou, že potenciálna hospodárska súťaž nevyhnutne potrebuje existenciu skutočnej a konkrétnej možnosti vstupu.
3. Všeobecný súd pripísal neodôvodnenú váhu zámeru spoločnosti Lundbeck a nesprávne posúdil preukázanú dôležitosť skutočnostiam, ktoré nastali po podpise dohôd.
4. Všeobecný súd nesprávne posúdil relevantnosť a dopad rozsudku anglického súdu vo veci Paroxetine.
5. Všeobecný súd nesprávne odvodil existenciu potenciálnej hospodárskej súťaže od skutočnosti, že spoločnosť Arrow prijala kroky na prípravu vstupu na trh.
6. Všeobecný súd nesprávne uplatnil prezumpciu dočasnej neplatnosti a neporušenia patentov spoločnosti Lundbeck.

Druhý odvolací dôvod: Všeobecný súd nesprávne rozhodol, že predmetom dohôd o vyriešení patentových sporov bolo obmedzenie hospodárskej súťaže:

1. Prvá námietka: Všeobecný súd nezohľadnil skutočnosť, že dohoda, ktorá je „iba schopná“ obmedziť hospodársku súťaž, nie je obmedzením.
2. Druhá námietka: Všeobecný súd nesprávne kategorizoval tieto dohody ako v podstate dohody o vylúčení z trhu.
3. Tretia námietka: Všeobecný súd nesprávne rozhodol, že Komisia mohla zistiť protisúťažný cieľ dohôd bez toho, aby zisťovala situáciu, ktorá by nastala v prípade neexistencie týchto dohôd.

Tretí odvolací dôvod: Všeobecný súd nesprávne akceptoval závery Komisie, že spoločnosť Arrow konala úmyselne alebo z neobľahlosti, keď sa dopustila údajného porušenia a nemala by byť uložená žiadna pokuta.

**Odvolanie podané 24. novembra 2016: Rada Európskej únie proti rozsudku Všeobecného súdu
(deviata komora) z 15. septembra 2016 vo veci T-111/14, Unitec Bio/Rada**

(Vec C-602/16 P)

(2017/C 030/35)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaťka: Rada Európskej únie (v zastúpení: H. Marcos Fraile, splnomocnený zástupca, N. Tuominen, avocat)

Ďalší účastníci konania: Unitec Bio SA, Európska komisia, Európska rada pre bionaftu (EBB)

Návrhy odvolateľky

Odvolaťka navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil rozsudok Všeobecného súdu z 15. septembra 2016, ktorý bol oznámený Rade 16. septembra 2016, vo veci T-111/14, Unitec Bio SA/Rada Európskej únie,
- zamietol žalobu, ktorú podala žalobkyňa na prvom stupni a ktorou sa domáhala zrušenia napadnutého nariadenia a
- zaviazal žalobkyňu na prvom stupni na náhradu trov Rady na prvom stupni i v odvolacom konaní.

Subsidiárne,

- vrátil vec Všeobecného súdu na ďalšie konanie,
- rozhodol, že o trovách prvostupňového a odvolacieho konania sa rozhodne neskôr.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

1. **Po prvé** Všeobecný súd uplatnil nesprávny právny test pri rozhodovaní, či Rada mala dôkazy, aby rozhodla, že ceny domácich surovín uvedené v záznamoch príslušných argentínskych vývozcov boli dostatočne skreslené, aby to odôvodňovalo ich nezohľadnenie a použitie metodológie uvedenej v článku 2 ods. 5 druhom pododseku základného nariadenia ⁽¹⁾. Všeobecný súd tak stanovil inštitúcii dôkazné bremeno príliš vysoko.
2. **Po druhé**, konštatovanie Všeobecného súdu, že dôkazy, ktoré predložili inštitúcie, nie sú dostatočné na preukázanie významného skreslenia cien hlavných surovín v Argentíne v dôsledku použitia systému rozdielnej vývoznnej dane, nie je riadne odôvodnené.
3. **Po tretie**, výrok napadnutého rozsudku, v ktorom boli zrušené antidumpingové clá v rozsahu, v akom sa týkali žalobkyne na prvom stupni, je neprimeraný vo vzťahu k jedinému dôvodu zrušenia, ktorý Všeobecný súd preskúmal a konštatovanej nezákonnosti priznáva neprimerané účinky.
4. Rada preukáže, že napadnutý rozsudok je viackrát poznačený nesprávnym právnym posúdením, ktoré ovplyvňuje jeho platnosť. Okrem toho Rada tvrdí, že skutkové okolnosti uvedené v prvom žalobnom dôvode, ktorý žalobkyňa uviedla na prvom stupni, sú dostatočne preukázané, aby Súdny dvor mohol o tomto dôvode rozhodnúť a žalobu zamietnuť.
5. Rada preto navrhuje, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a aby bol návrh na zrušenie napadnutého nariadenia podaný žalobkyňou na prvom stupni zamietnutý.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1225/2009 z 30. novembra 2009, o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. EÚ L 343, 2009, s. 51) („základné nariadenie“).

Odvolanie podané 24. novembra 2016: Rada Európskej únie proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata komora) z 15. septembra 2016 vo veci T-139/14, PT Wilmar Bioenergi Indonesia a PT Wilmar Nabati Indonesia/Rada

(Vec C-603/16 P)

(2017/C 030/36)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: Rada Európskej únie (v zastúpení: H. Marcos Fraile, splnomocnený zástupca, N. Tuominen, avocat)

Ďalší účastníci konania: PT Wilmar Bioenergi Indonesia, PT Wilmar Nabati Indonesia, Európska komisia, Európska rada pre bionaftu (EBB)

Návrhy odvolateľky

Odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil rozsudok Všeobecného súdu z 15. septembra 2016, ktorý bol oznámený Rade 16. septembra 2016, vo veci T-139/14, PT Wilmar Bioenergi Indonesia a PT Wilmar Nabati Indonesia/Rada Európskej únie,
- zamietol žalobu, ktorú podali žalobkyne na prvom stupni a ktorou sa domáhala zrušenia napadnutého nariadenia a
- zaviazal žalobkyne na prvom stupni na náhradu trov Rady na prvom stupni i v odvolacom konaní.

Subsidiárne,

- vrátil vec Všeobecného súdu na ďalšie konanie,
- rozhodol, že o trovách prvostupňového a odvolacieho konania sa rozhodne neskôr.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

1. **Po prvé** Všeobecný súd uplatnil nesprávny právny test pri rozhodovaní, či Rada mala dôkazy, aby rozhodla, že ceny domácich surovín uvedené v záznamoch príslušných indonézskejších vývozcov boli dostatočne skreslené, aby to odôvodňovalo ich nezohľadnenie a použitie metodológie uvedenej v článku 2 ods. 5 druhom pododseku základného nariadenia ⁽¹⁾. Všeobecný súd tak stanovil inštitúcii dôkazné bremeno príliš vysoko.
2. **Po druhé**, konštatovanie Všeobecného súdu, že dôkazy, ktoré predložili inštitúcie, nie sú dostatočné na preukázanie významného skreslenia cien hlavných surovín v Indonézii v dôsledku použitia systému rozdielnej vývozej dane, nie je riadne odôvodnené.
3. **Po tretie**, výrok napadnutého rozsudku, v ktorom boli zrušené antidumpingové clá v rozsahu, v akom sa týkali žalobkyň na prvom stupni, je neprimeraný vo vzťahu k jedinému dôvodu zrušenia, ktorý Všeobecný súd pripustil a konštatovanej nezákonnosti priznáva neprimerané účinky.
4. Rada preukáže, že napadnutý rozsudok je viackrát poznačený nesprávnym právnym posúdením, ktoré ovplyvňuje jeho platnosť. Okrem toho Rada tvrdí, že skutkové okolnosti uvedené v šiestom žalobnom dôvode, ktorý žalobkyne uviedli na prvom stupni, sú dostatočne preukázané, aby Súdny dvor mohol o tomto dôvode rozhodnúť a žalobu zamietnuť.
5. Rada preto navrhuje, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a aby bol návrh na zrušenie napadnutého nariadenia podaný žalobkyňami na prvom stupni zamietnutý.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1225/2009 z 30. novembra 2009, o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. EÚ L 343, 2009, s. 51) („základné nariadenie“).

**Odvolanie podané 24. novembra 2016: Rada Európskej únie proti rozsudku Všeobecného súdu
(deviata komora) z 15. septembra 2016 vo veci T-121/14, PT Pelita Agung Agrindustri/Rada**

(Vec C-604/16 P)

(2017/C 030/37)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: Rada Európskej únie (v zastúpení: H. Marcos Fraile, splnomocnený zástupca, N. Tuominen, avocat)

Ďalší účastníci konania: PT Pelita Agung Agrindustri, Európska komisia, Európska rada pre bionaftu (EBB)

Návrhy odvolateľky

Odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil rozsudok Všeobecného súdu z 15. septembra 2016, ktorý bol oznámený Rade 16. septembra 2016, vo veci T-121/14, PT Pelita Agung Agrindustri/Rada Európskej únie,
- zamietol žalobu, ktorú podala žalobkyňa na prvom stupni a ktorou sa domáhala zrušenia napadnutého nariadenia a
- zaviazal žalobkyňu na prvom stupni na náhradu trov Rady na prvom stupni i v odvolacom konaní.

Subsidiárne,

- vrátil vec Všeobecného súdu na ďalšie konanie,
- rozhodol, že o trovách prvostupňového a odvolacieho konania sa rozhodne neskôr.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

1. **Po prvé,** Všeobecný súd uplatnil nesprávny právny test pri rozhodovaní, či Rada mala dôkazy, aby rozhodla, že ceny domácich surovín uvedené v záznamoch príslušných indonézskech vývozcov boli dostatočne skreslené, aby to odôvodňovalo ich nezohľadnenie a použitie metodológie uvedenej v článku 2 ods. 5 druhom pododseku základného nariadenia ⁽¹⁾. Všeobecný súd tak stanovil inštitúcii dôkazné bremeno príliš vysoko.
2. **Po druhé,** konštatovanie Všeobecného súdu, že dôkazy, ktoré predložili inštitúcie, nie sú dostatočné na preukázanie významného skreslenia cien hlavných surovín v Indonézii v dôsledku použitia systému rozdielnej vývozej dane, nie je riadne odôvodnené.
3. **Po tretie,** výrok napadnutého rozsudku, v ktorom boli zrušené antidumpingové clá v rozsahu, v akom sa týkali žalobkyne na prvom stupni, je neprimeraný vo vzťahu k jedinému dôvodu zrušenia, ktorý Všeobecný súd preskúmal a konštatovanej nezákonnosti priznáva neprimerané účinky.
4. Rada preukáže, že napadnutý rozsudok je viackrát poznačený nesprávnym právnym posúdením, ktoré ovplyvňuje jeho platnosť. Okrem toho Rada tvrdí, že skutkové okolnosti uvedené v druhom žalobnom dôvode, ktorý žalobkyňa uviedla na prvom stupni, sú dostatočne preukázané, aby Súdny dvor mohol o tomto dôvode rozhodnúť a žalobu zamietnuť.
5. Rada preto navrhuje, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a aby bol návrh na zrušenie napadnutého nariadenia podaný žalobkyňou na prvom stupni zamietnutý.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1225/2009 z 30. novembra 2009, o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. EÚ L 343, 2009, s. 51) („základné nariadenie“).

**Odvolanie podané 24. novembra 2016: Rada Európskej únie proti rozsudku Všeobecného súdu
(deviata komora) z 15. septembra 2016 vo veci T-120/14, PT Ciliandra Perkasa/Rada**

(Vec C-605/16 P)

(2017/C 030/38)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: Rada Európskej únie (v zastúpení: H. Marcos Fraile, splnomocnený zástupca, N. Tuominen, avocat)

Ďalší účastníci konania: PT Ciliandra Perkasa, Európska komisia, Európska rada pre bionaftu (EBB)

Návrhy odvolateľky

Odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil rozsudok Všeobecného súdu z 15. septembra 2016, ktorý bol oznámený Rade 16. septembra 2016, vo veci T-120/14, PT Ciliandra Perkasa/Rada Európskej únie,
- zamietol žalobu, ktorú podala žalobkyňa na prvom stupni a ktorou sa domáhala zrušenia napadnutého nariadenia a
- zaviazal žalobkyňu na prvom stupni na náhradu trov Rady na prvom stupni i v odvolacom konaní.

Subsidiárne,

- vrátil vec Všeobecného súdu na ďalšie konanie,
- rozhodol, že o trovách prvostupňového a odvolacieho konania sa rozhodne neskôr.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

1. **Po prvé** Všeobecný súd uplatnil nesprávny právny test pri rozhodovaní, či Rada mala dôkazy, aby rozhodla, že ceny domácich surovín uvedené v záznamoch príslušných indonézskech vývozcov boli dostatočne skreslené, aby to odôvodňovalo ich nezohľadnenie a použitie metodológie uvedenej v článku 2 ods. 5 druhom pododseku základného nariadenia ⁽¹⁾. Všeobecný súd tak stanovil inštitúcii dôkazné bremeno príliš vysoko.
2. **Po druhé**, konštatovanie Všeobecného súdu, že dôkazy, ktoré predložili inštitúcie, nie sú dostatočné na preukázanie významného skreslenia cien hlavných surovín v Indonézii v dôsledku použitia systému rozdielnej vývozej dane, nie je riadne odôvodnené.
3. **Po tretie**, výrok napadnutého rozsudku, v ktorom boli zrušené antidumpingové clá v rozsahu, v akom sa týkali žalobkyne na prvom stupni, je neprimeraný vo vzťahu k jedinému dôvodu zrušenia, ktorý Všeobecný súd preskúmal a konštatovanej nezákonnosti priznáva neprimerané účinky.
4. Rada preukáže, že napadnutý rozsudok je viackrát poznačený nesprávnym právnym posúdením, ktoré ovplyvňuje jeho platnosť. Okrem toho Rada tvrdí, že skutkové okolnosti uvedené v treťom žalobnom dôvode, ktorý žalobkyňa uviedla na prvom stupni, sú dostatočne preukázané, aby Súdny dvor mohol o tomto dôvode rozhodnúť a žalobu zamietnuť.
5. Rada preto navrhuje, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a aby bol návrh na zrušenie napadnutého nariadenia podaný žalobkyňou na prvom stupni zamietnutý.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1225/2009 z 30. novembra 2009, o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. EÚ L 343, 2009, s. 51) („základné nariadenie“).

**Odvolaie podané 24. novembra 2016: Rada Európskej únie proti rozsudku Všeobecného súdu
(deviata komora) z 15. septembra 2016 vo veci T-80/14, PT Musim Mas/Rada**

(Vec C-606/16 P)

(2017/C 030/39)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaieľka: Rada Európskej únie (v zastúpení: H. Marcos Fraile, splnomocnený zástupca, N. Tuominen, avocat)

Ďalší účastníci konania: PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas), Európska komisia, Európska rada pre bionaftu (EBB)

Návrhy odvolaieľky

Odvolaieľka navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil rozsudok Všeobecného súdu z 15. septembra 2016, ktorý bol oznámený Rade 16. septembra 2016, vo veci T-80/14, PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas)/Rada Európskej únie,
- zamietol žalobu, ktorú podala žalobkyňa na prvom stupni a ktorou sa domáhala zrušenia napadnutého nariadenia a
- zaviazal žalobkyňu na prvom stupni na náhradu trov Rady na prvom stupni i v odvolacom konaní.

Subsidiárne,

- vrátil vec Všeobecného súdu na ďalšie konanie,
- rozhodol, že o trovách prvostupňového a odvolacieho konania sa rozhodne neskôr.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

1. **Po prvé**, Všeobecný súd uplatnil nesprávny právny test pri rozhodovaní, či Rada mala dôkazy, aby rozhodla, že ceny domácich surovín uvedené v záznamoch príslušných indonézskech vývozcov boli dostatočne skreslené, aby to odôvodňovalo ich nezohľadnenie a použitie metodológie uvedenej v článku 2 ods. 5 druhom pododseku základného nariadenia ⁽¹⁾. Všeobecný súd tak stanovil inštitúcii dôkazné bremeno príliš vysoko.
2. **Po druhé**, konštatovanie Všeobecného súdu, že dôkazy, ktoré predložili inštitúcie, nie sú dostatočné na preukázanie významného skreslenia cien hlavných surovín v Indonézii v dôsledku použitia systému rozdielnej vývozne dane, nie je riadne odôvodnené.
3. **Po tretie**, výrok napadnutého rozsudku, v ktorom boli zrušené antidumpingové clá v rozsahu, v akom sa týkali žalobkyne na prvom stupni, je neprimeraný vo vzťahu k jedinému dôvodu zrušenia, ktorý Všeobecný súd preskúmal a konštatovanej nezákonnosti priznáva neprimerané účinky.
4. Rada preukáže, že napadnutý rozsudok je viackrát poznačený nesprávnym právnym posúdením, ktoré ovplyvňuje jeho platnosť. Okrem toho Rada tvrdí, že skutkové okolnosti uvedené v druhej časti druhého žalobného dôvodu, ktorý žalobkyňa uviedla na prvom stupni, sú dostatočne preukázané, aby Súdny dvor mohol o tomto dôvode rozhodnúť a žalobu zamietnuť.
5. Rada preto navrhuje, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a aby bol návrh na zrušenie napadnutého nariadenia podaný žalobkyňou na prvom stupni zamietnutý.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1225/2009 z 30. novembra 2009, o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. EÚ L 343, 2009, s. 51) („základné nariadenie“).

**Odvolanie podané 24. novembra 2016: Rada Európskej únie proti rozsudku Všeobecného súdu
(deviata komora) z 15. septembra 2016 vo veciach T-112/14 až T-116/14 a T-119/14, Molinos Río de
la Plata a iní/Rada**

(Vec C-607/16 P)

(2017/C 030/40)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: Rada Európskej únie (v zastúpení: H. Marcos Fraile, splnomocnený zástupca, N. Tuominen, avocat)

Ďalší účastníci konania: Molinos Río de la Plata SA, Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Vicentin SAIC, Aceitera General Deheza SA, Bunge Argentina SA, Cámara Argentina de Biocombustibles (Carbio), Európska komisia, Európska rada pre bionaftu (EBB)

Návrhy odvolateľky

Odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil rozsudok Všeobecného súdu z 15. septembra 2016, ktorý bol oznámený Rade 16. septembra 2016, vo veciach T-112/14 až T-116/14 a T-119/14, Molinos Río de la Plata SA a i./Rada Európskej únie,
- zamietol žaloby, ktoré podali žalobkyne na prvom stupni a ktorými sa domáhali zrušenia napadnutého nariadenia a
- zaviazal žalobkyne na prvom stupni na náhradu trov Rady na prvom stupni i v odvolacom konaní.

Subsidiárne,

- vrátil vec Všeobecného súdu na ďalšie konanie,
- rozhodol, že o trovách prvostupňového a odvolacieho konania sa rozhodne neskôr.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

1. **Po prvé** Všeobecný súd uplatnil nesprávny právny test pri rozhodovaní, či Rada mala dôkazy, aby rozhodla, že ceny domácich surovín uvedené v záznamoch príslušných argentínskych vývozcov boli dostatočne skreslené, aby to odôvodňovalo ich nezohľadnenie a použitie metodológie uvedenej v článku 2 ods. 5 druhom pododseku základného nariadenia ⁽¹⁾. Všeobecný súd tak stanovil inštitúcii dôkazné bremeno príliš vysoko.
2. **Po druhé**, konštatovanie Všeobecného súdu, že dôkazy, ktoré predložili inštitúcie, nie sú dostatočné na preukázanie významného skreslenia cien hlavných surovín v Argentíne v dôsledku použitia systému rozdielnej vývoznej dane, nie je riadne odôvodnené.
3. **Po tretie**, výrok napadnutého rozsudku, v ktorom boli zrušené antidumpingové clá v rozsahu, v akom sa týkali žalobkyň na prvom stupni, je neprimeraný vo vzťahu k jedinému dôvodu zrušenia, ktorý Všeobecný súd preskúmal a konštatovanej nezákonnosti priznáva neprimerané účinky.
4. Rada preukáže, že napadnutý rozsudok je viackrát poznačený nesprávnym právnym posúdením, ktoré ovplyvňuje jeho platnosť. Okrem toho Rada tvrdí, že skutkové okolnosti uvedené v prvom žalobnom dôvode, ktorý žalobkyne uviedli na prvom stupni, sú dostatočne preukázané, aby Súdny dvor mohol o tomto dôvode rozhodnúť a žaloby zamietnuť.
5. Rada preto navrhuje, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a aby boli návrhy na zrušenie napadnutého nariadenia podané žalobkyňami na prvom stupni zamietnuté.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1225/2009 z 30. novembra 2009, o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. EÚ L 343, 2009, s. 51) („základné nariadenie“).

**Odvolanie podané 24. novembra 2016: Rada Európskej únie proti rozsudku Všeobecného súdu
(deviata komora) z 15. septembra 2016 vo veci T-117/14, Cargill/Rada**

(Vec C-608/16 P)

(2017/C 030/41)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaťka: Rada Európskej únie (v zastúpení: H. Marcos Fraile, splnomocnený zástupca, N. Tuominen, avocat)

Ďalší účastníci konania: Cargill SACI, Európska komisia, Európska rada pre bionaftu (EBB)

Návrhy odvolateľky

Odvolaťka navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil rozsudok Všeobecného súdu z 15. septembra 2016, ktorý bol oznámený Rade 16. septembra 2016, vo veci T-117/14, Cargill SACI/Rada Európskej únie,
- zamietol žalobu, ktorú podala žalobkyňa na prvom stupni a ktorou sa domáhala zrušenia napadnutého nariadenia a
- zaviazal žalobkyňu na prvom stupni na náhradu trov Rady na prvom stupni i v odvolacom konaní.

Subsidiárne,

- vrátil vec Všeobecného súdu na ďalšie konanie,
- rozhodol, že o trovách prvostupňového a odvolacieho konania sa rozhodne neskôr.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

1. **Po prvé,** Všeobecný súd uplatnil nesprávny právny test pri rozhodovaní, či Rada mala dôkazy, aby rozhodla, že ceny domácich surovín uvedené v záznamoch príslušných argentínskych vývozcov boli dostatočne skreslené, aby to odôvodňovalo ich nezohľadnenie a použitie metodológie uvedenej v článku 2 ods. 5 druhom pododseku základného nariadenia ⁽¹⁾. Všeobecný súd tak stanovil inštitúcii dôkazné bremeno príliš vysoko.
2. **Po druhé,** konštatovanie Všeobecného súdu, že dôkazy, ktoré predložili inštitúcie, nie sú dostatočné na preukázanie významného skreslenia cien hlavných surovín v Argentíne v dôsledku použitia systému rozdielnej vývozných dane, nie je riadne odôvodnené.
3. **Po tretie,** výrok napadnutého rozsudku, v ktorom boli zrušené antidumpingové clá v rozsahu, v akom sa týkali žalobkyne na prvom stupni, je neprimeraný vo vzťahu k jedinému dôvodu zrušenia, ktorý Všeobecný súd preskúmal a konštatovanej nezákonnosti priznáva neprimerané účinky.
4. Rada preukáže, že napadnutý rozsudok je viackrát poznačený nesprávnym právnym posúdením, ktoré ovplyvňuje jeho platnosť. Okrem toho Rada tvrdí, že skutkové okolnosti uvedené v prvom žalobnom dôvode, ktorý žalobkyňa uviedla na prvom stupni, sú dostatočne preukázané, aby Súdny dvor mohol o tomto dôvode rozhodnúť a žalobu zamietnuť.
5. Rada preto navrhuje, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a aby bol návrh na zrušenie napadnutého nariadenia podaný žalobkyňou na prvom stupni zamietnutý.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1225/2009 z 30. novembra 2009, o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. EÚ L 343, 2009, s. 51) („základné nariadenie“).

**Odvolaie podané 24. novembra 2016: Rada Európskej únie proti rozsudku Všeobecného súdu
(deviata komora) z 15. septembra 2016 vo veci T-118/14, LDC Argentina/Rada**

(Vec C-609/16 P)

(2017/C 030/42)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaieľka: Rada Európskej únie (v zastúpení: H. Marcos Fraile, splnomocnený zástupca, N. Tuominen, avocat)

Ďalší účastníci konania: LDC Argentina SA, Európska komisia, Európska rada pre bionaftu (EBB)

Návrhy odvolaieľky

Odvolaieľka navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil rozsudok Všeobecného súdu z 15. septembra 2016, ktorý bol oznámený Rade 16. septembra 2016, vo veci T-118/14, LDC Argentina SA/Rada Európskej únie,
- zamietol žalobu, ktorú podala žalobkyňa na prvom stupni a ktorou sa domáhala zrušenia napadnutého nariadenia a
- zaviazal žalobkyňu na prvom stupni na náhradu trov Rady na prvom stupni i v odvolacom konaní.

Subsidiárne,

- vrátil vec Všeobecného súdu na ďalšie konanie,
- rozhodol, že o trovách prvostupňového a odvolacieho konania sa rozhodne neskôr.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

1. **Po prvé,** Všeobecný súd uplatnil nesprávny právny test pri rozhodovaní, či Rada mala dôkazy, aby rozhodla, že ceny domácich surovín uvedené v záznamoch príslušných argentínskych vývozcov boli dostatočne skreslené, aby to odôvodňovalo ich nezohľadnenie a použitie metodológie uvedenej v článku 2 ods. 5 druhom pododseku základného nariadenia ⁽¹⁾. Všeobecný súd tak stanovil inštitúcii dôkazné bremeno príliš vysoko.
2. **Po druhé,** konštatovanie Všeobecného súdu, že dôkazy, ktoré predložili inštitúcie, nie sú dostatočné na preukázanie významného skreslenia cien hlavných surovín v Argentíne v dôsledku použitia systému rozdielnej vývozej dane, nie je riadne odôvodnené.
3. **Po tretie,** výrok napadnutého rozsudku, v ktorom boli zrušené antidumpingové clá v rozsahu, v akom sa týkali žalobkyne na prvom stupni, je neprimeraný vo vzťahu k jedinému dôvodu zrušenia, ktorý Všeobecný súd preskúmal a konštatovanej nezákonnosti priznáva neprimerané účinky.
4. Rada preukáže, že napadnutý rozsudok je viackrát poznačený nesprávnym právnym posúdením, ktoré ovplyvňuje jeho platnosť. Okrem toho Rada tvrdí, že skutkové okolnosti uvedené v prvom žalobnom dôvode, ktorý žalobkyňa uviedla na prvom stupni, sú dostatočne preukázané, aby Súdny dvor mohol o tomto dôvode rozhodnúť a žalobu zamietnuť.
5. Rada preto navrhuje, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a aby bol návrh na zrušenie napadnutého nariadenia podaný žalobkyňou na prvom stupni zamietnutý.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1225/2009 z 30. novembra 2009, o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. EÚ L 343, 2009, s. 51) („základné nariadenie“).

Odvolanie podané 25. novembra 2016: Xellia Pharmaceuticals ApS, Alpharma, LLC, predtým Zoetis Products LLC proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata komora) z 8. septembra 2016 vo veci T-471/13, Xellia Pharmaceuticals ApS, Alpharma/Európska komisia

(Vec C-611/16 P)

(2017/C 030/43)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľky: Xellia Pharmaceuticals ApS, Alpharma, LLC, predtým Zoetis Products LLC (v zastúpení: D. W. Hull, Solicitor)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľiek

- zrušiť v plnom rozsahu alebo čiastočne napadnutý rozsudok,
- zrušiť v plnom rozsahu alebo čiastočne rozhodnutie,
- zrušiť alebo značne znížiť pokutu,
- subsidiárne vrátiť vec Všeobecnému súdu, aby rozhodol v súlade s rozsudkom Súdneho dvora,
- uložiť Komisii nahradiť trovy tohto konania a konania na Všeobecnom súde.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolateľky uvádzajú deväť odvolacích dôvodov založených na nesprávnom právnom posúdení Všeobecného súdu.

- 1) Všeobecný súd uplatnil nesprávne právne kritérium pri hodnotení, či spoločnosť Alpharma bola potenciálnym sťažiacim v situácii, kedy jej výrobky porušovali patenty spoločnosti Lundbeck. V prípade nedostatku dôkazov preukazujúcich, že patenty spoločnosti Lundbeck boli slabé, je potrebné ich považovať za platné a vstup porušujúceho výrobku za nezákonný.
- 2) Napriek tomu, že spoločnosť Alpharma uznáva, že iba krátko pred urovnaním zistila, že spoločnosti Lundbeck bude udelený patent a že jej výrobky porušujú patenty spoločnosti Lundbeck, Všeobecný súd neposúdil, či Komisia preukázala, že vstup spoločnosti Alpharma zostal ekonomicky využiteľnou stratégiou vzhľadom na tieto dodatočné prekážky vstupu. Všeobecný súd namiesto toho odkázal na dôkaz, ktorý nebol v rozhodnutí citovaný, a nesprávne presunul bremeno na odvolateľky, aby vyvrátili tvrdenie Komisie, že spoločnosť Alpharma bola potenciálnym sťažiteľom.
- 3) Všeobecný súd uplatnil nesprávne právne kritérium pri posudzovaní toho, či dohoda o urovnaní predstavovala obmedzenie hospodárskej súťaže „z hľadiska účelu“, pretože neposúdil, či Komisia preukázala, že dohoda o vyrovnaní bude mať dostatočne pravdepodobne negatívne účinky, a nevzal do úvahy skutočnosť, že Komisia nemala predchádzajúce skúsenosti s takýmto druhom patentovaného urovnania.
- 4) Všeobecný súd neposúdil, či Komisia preukázala svoje tvrdenia, že obmedzenie dohody o urovnaní prekročilo rozsah patentov spoločnosti Lundbeck.
- 5) Všeobecný súd uplatnil nesprávne právne kritérium pri posudzovaní toho, či nebolo trvanie vyšetrovania Komisie neprimerané a či porušilo práva odvolateľiek na obhajobu.
- 6) Všeobecný súd sa dopustil pochybenia, keď potvrdil rozhodnutie Komisie adresovať rozhodnutie spoločnosti Zoetis (teraz Alpharma LLC), ale nie spoločnosti Merck Generics Holding GmbH napriek tomu, že Komisia v rozhodnutí neposkytla žiadny základ na rozlišovanie medzi situáciami týchto dvoch spoločností.

- 7) Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že právna úprava bola v čase uzatvorenia dohody o urovnaní dostatočne jasná a že sa odvolateľky mohli jednoznačne oboznámiť so svojimi právami a povinnosťami a postupovať podľa toho.
- 8) Všeobecný súd sa dopustil pochybenia, keď potvrdil rozhodnutie napriek tomu, že Komisia jasne pri ukladaní pokuty nezohľadnila závažnosť údajného porušenia, ako to vyžaduje článok 23 ods. 3 nariadenia č. 1/2003 ⁽¹⁾.
- 9) Všeobecný súd uplatnil nesprávne právne kritérium pri stanovení relevantného roka na výpočet 10 % limitu na výšku pokuty uloženej spoločnosti A.L.Industrier.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205).

Odvolanie podané 28. novembra 2016: Merck KGaA proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata komora) z 8. septembra 2016 vo veci T-470/13, Merck KGaA/Európska komisia

(Vec C-614/16 P)

(2017/C 030/44)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: Merck KGaA (v zastúpení: B. Bär-Bouyssière, Rechtsanwalt, S. Smith, Solicitor, R. Kreisberger, Barrister, D. Mackersie, Advocate)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia, Generics (UK) Ltd

Návrhy odvolateľky

- zrušiť bod 1 výroku rozsudku,
- zrušiť článok 1 ods. 1 a článok 2 ods. 1 rozhodnutia a články 3 a 4 v rozsahu, v akom sa týkajú spoločnosti Merck,
- subsidiárne zrušiť alebo znížiť pokutu uloženú spoločnosti Merck,
- zrušiť bod 2 výroku rozsudku a nariadiť Komisii znášať jej vlastné trovy konania a uložiť jej povinnosť nahradiť trovy konania spoločnosti Merck týkajúce sa oboch konaní, konania na prvom stupni ako aj odvolacieho konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

1. Prvý odvolací dôvod odvolateľky je založený na nesprávnom právnom posúdení, ktorého sa Všeobecný súd dopustil tým, že konštatoval, že dohody o vyriešení patentových sporov (ďalej len „DVPS“), uzatvorené medzi spoločnosťou Generics (UK) (ďalej len „GUK“) a spoločnosťou Lundbeck, boli na základe článku 101 ods. 1 ZFEÚ obmedzovaním z hľadiska cieľa:
 - i. V prvej námietke odvolateľka tvrdí, že Všeobecný súd použil nesprávne právne kritérium a prístup na to, aby určil, či DVPS možno považovať za obmedzovanie z hľadiska cieľa, najmä vzhľadom na právne zásady uvedené vo veci C-67/13 P, Cartes Bancaires.
 - ii. V druhej námietke odvolateľka tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil pochybenia, keď neanalyzoval, či znenie DVPS vykazuje dostatočný stupeň škodlivosti.
 - iii. V tretej námietke odvolateľka tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil pochybenia, keď rozhodol, že DVPS vykazovalo dostatočný stupeň škodlivosti na základe skutočnosti, že sú rovnocenné s dohodami o vylúčení z trhu.
 - iv. Vo štvrtnej námietke odvolateľka tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil pochybenia, keď rozhodol, že DVPS vykazovalo dostatočný stupeň škodlivosti tým, že predchádzali súdnym sporom, ktorých výsledok bol neistý.

- v. V piatej námietke odvolateľka tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil pochybenia, keď považoval platbu spoločnosti GUK na základe DVPS za jeden z hlavných dôkazov obmedzovania z hľadiska cieľa.
 - vi. V šiestej námietke odvolateľka tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil pochybenia, keď sa opieral o vecné okolnosti, ktoré neboli znením DVPS na to, aby podporil svoje zistenia týkajúce sa obmedzovania z hľadiska cieľa.
 - vii. V siedmej námietke odvolateľka tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil pochybenia, keď konštatoval, že DVPS týkajúce sa Dohody o EHP prekročili dosah patentov spoločnosti Lundbeck.
2. Druhý odvolací dôvod odvolateľky je založený na nesprávnom právnom posúdení, ktorého sa Všeobecný súd dopustil tým, že prišiel k záveru, že spoločnosti GUK a Lundbeck boli v čase uzatvorenia DVPS potenciálnymi konkurentmi:
- viii. V ôsmej námietke odvolateľka tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil pochybenia, keď neposúdil skutočnosť, či spoločnosť GUK mohla v dostatočne krátkom čase využiť osem možností prístupu na trh, ktorými argumentovala Komisia, ktoré by boli hospodársky životaschopné alebo prakticky možné.
 - ix. V deviatej námietke odvolateľka tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil pochybenia tým, že preniesol dôkazné bremeno pokiaľ ide o potenciálnu hospodársku súťaž.
 - x. V desiatej námietke odvolateľka tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil pochybenia, keď považoval skutočnosť, že strany uzatvorili DVPS, za relevantnú na posúdenie potenciálnej hospodárskej súťaže.
 - xi. V jedenástej námietke odvolateľka tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil pochybenia tým, že neuznal, že posúdenie potenciálnej hospodárskej súťaže nebolo v rámci posudzovania „z hľadiska cieľa“ relevantné.
3. Tretí odvolací dôvod odvolateľky je založený na nesprávnom právnom posúdení, ktorého sa Všeobecný súd dopustil tým, že potvrdil pokutu, ktorú odvolateľke uložila Komisia:
- xii. V dvanástej námietke odvolateľka tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil pochybenia tým, že konštatoval, že Komisia mala právomoc uložiť odvolateľke pokutu, alebo subsidiárne, že uložila vyššiu ako len symbolickú pokutu.
-

VŠEOBECNÝ SÚD

Rozsudok Všeobecného súdu z 13. decembra 2016 – Al-Ghabra/Komisia

(Vec T-248/13) ⁽¹⁾

(„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika — Obmedzujúce opatrenia namierené proti niektorým osobám spojeným s Usámom bin Ládinom, sieťou Al-Káida a Talibanom — Nariadenie (ES) č. 881/2002 — Zmrazenie finančných prostriedkov a ekonomických zdrojov osoby zaradenej do zoznamu zostaveného orgánom Organizácie Spojených národov — Zaradenie mena tejto osoby do zoznamu uvedeného v prílohe I nariadenia (ES) č. 881/2002 — Žaloba o neplatnosť — Primeraná lehota — Povinnosť preskúmať a odôvodniť opodstatnenosť uvádzaných dôvodov — Súdne preskúmanie“)

(2017/C 030/45)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Mohammed Al-Ghabra (Londýn, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: E. Grieves, barrister a J. Carey, solicitor)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: pôvodne M. Konstantinidis, T. Scharf a F. Erlbacher, neskôr M. Konstantinidis a F. Erlbacher, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastníci, ktorí v konaní podporujú žalovanú: Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska (v zastúpení: pôvodne S. Behzadi-Spencer a V. Kaye, neskôr V. Kaye, neskôr S. Brandon, napokon C. Crane, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci T. Eicke, QC)

Predmet veci

Návrh podaný na základe článku 263 ZFEÚ na zrušenie jednak nariadenia Komisie (ES) č. 14/2007 z 10. januára 2007, ktorým sa sedemdesiaty štvrtýkrát mení a dopĺňa nariadenie Rady (ES) č. 881/2002, ktoré ukladá niektoré špecifické obmedzujúce opatrenia namierené proti niektorým osobám a subjektom spojeným s Usámom bin Ládinom, sieťou Al-Qaida a Talibanom a ruší nariadenie Rady (ES) č. 467/2001 (Ú. v. EÚ L 6, 2007, s. 6), v rozsahu, v akom sa týka žalobcu, a jednak rozhodnutia Komisie Ares (2013) 188023 zo 6. marca 2013, ktorý sa potvrdzuje ponechanie mena žalobcu na zozname osôb a subjektov, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia nariadenia Rady (ES) č. 881/2002 z 27. mája 2002, ktoré ukladá niektoré špecifické obmedzujúce opatrenia namierené proti niektorým osobám spojeným s Usámom bin Ládinom, sieťou Al-Qaida a Talibanom a ruší nariadenie Rady (ES) č. 467/2001, ktoré zakazuje vývoz určitého tovaru a služieb do Afganistanu, posilňuje zákaz letov a rozširuje zmrazenie finančných prostriedkov a ďalších finančných zdrojov vo vzťahu k Talibanu v Afganistane (Ú. v. ES L 139, 2002, s. 9; Mim. vyd. 18/001, s. 294)

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa v časti, ktorá sa týka zrušenia nariadenia Komisie (ES) č. 14/2007 z 10. januára 2007, ktorým sa sedemdesiaty štvrtýkrát mení a dopĺňa nariadenie Rady (ES) č. 881/2002, ktoré ukladá niektoré špecifické obmedzujúce opatrenia namierené proti niektorým osobám a subjektom spojeným s Usámom bin Ládinom, sieťou Al-Qaida a Talibanom a ruší nariadenie Rady (ES) č. 467/2001, v rozsahu, v akom sa týka Mohammeda Al-Ghabru, zamietajú ako neprípustnú.
2. Žaloba sa v zostávajúcej časti zamietajú ako nedôvodná.
3. Mohammed Al-Ghabra znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania vynaložené Európskou komisiou.
4. Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska a Rada Európskej únie znášajú svoje vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 9, 11.1.2014.

Rozsudok Všeobecného súdu z 13. decembra 2016 – European Dynamics Luxembourg a Evropaiki Dynamiki/Komisia**(Vec T-764/14) ⁽¹⁾**

(„Verejné zákazky na služby — Zadávacie konanie — Technická pomoc, vývoj a zavedenie systému colného tranzitu ASEAN (ACTS) — Odmietnutie ponuky uchádzača — Zadanie zákazky inému uchádzačovi — Kritériá výberu — Kritériá hodnotenia ponúk — Povinnosť odôvodnenia — Zjavne nesprávne posúdenie — Rovnosť zaobchádzania — Transparentnosť“)

(2017/C 030/46)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobkyne: European Dynamics Luxembourg SA (Luxemburg, Luxembursko) a Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atény, Grécko) (v zastúpení: pôvodne M. Sfyri a I. Ampazis, avocats, neskôr M. Sfyri)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: pôvodne S. Bartelt a A. Marcoulli, neskôr S. Bartelt a M. Konstantinidis, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh podľa článku 263 ZFEÚ smerujúci k zrušeniu rozhodnutia Komisie z 5. septembra 2014, ktorým Komisia odmietla ponuku žalobkyň v rámci výzvy na predloženie ponuky v užšom konaní EuropeAid/135040/C/SER/MULTI týkajúcom sa vývoja pilotného automatizovaného systému spracovania režimu colného tranzitu ASEAN (ASEAN Customs Transit System) a zadala zákazku inému uchádzačovi.

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. European Dynamics Luxembourg SA a Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE sú povinné nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 26, 26.1.2015.

Rozsudok Všeobecného súdu z 13. decembra 2016 – Printeos a i./Komisia**(Vec T-95/15) ⁽¹⁾**

(„Hospodárska súťaž — Kartely — Európsky trh štandardných katalógových a špeciálne potlačených obálok — Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie článku 101 ZFEÚ — Koordinácia predajných cien a rozdelenie zákazníkov — Postup urovnania — Pokuty — Základná čiastka — Mimoriadna úprava — Horná hranica 10 % celkového obratu — Článok 23 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 — Povinnosť uviesť odôvodnenie — Rovnosť zaobchádzania“)

(2017/C 030/47)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyne: Printeos, SA (Alcalá de Henares, Španielsko) Tompla Sobre Exprés, SL (Alcalá de Henares), Tompla Scandinavia AB (Štokholm, Švédsko), Tompla France SARL (Fleury-Mérogis, Francúzsko), Tompla Druckerzeugnisse Vertriebs GmbH (Leonberg, Nemecko) (v zastúpení: H. Brokelmann a P. Martínez-Lage Sobredo, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: F. Castilla Contreras, F. Jimeno Fernández a C. Urraca Caviedes, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh založený na článku 263 ZFEÚ, na čiastočné zrušenie rozhodnutia Komisie C (2014) 9295 final z 10. decembra 2014 v konaní podľa článku [101 ZFEÚ] a článku 53 Dohody o EHP (AT.39780 – Obálky), a subsidiárne na zníženie pokuty uloženej žalobkyniam

Výrok rozsudku

1. Článok 2 ods. 1 písm. e) rozhodnutia Komisie K(2014) 9295 final z 10. decembra 2014 v konaní podľa článku [101 ZFEÚ] a článku 53 Dohody o EHP (AT.39780 – Obálky) sa zrušuje.
2. Európska komisia je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 127, 20.4.2015.

Rozsudok Všeobecného súdu zo 14. decembra 2016 – PAL-Bullermann/EUIPO –Symaga (PAL)

(Vec T-397/15) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie — Konanie vo veci zrušenia — Obrazová ochranná známka Európskej únie PAL — Čiastočné vyhlásenie ochrannej známky za zrušenú — Riadne používanie ochrannej známky — Článok 15 ods.1 písm. a) a článok 51 ods. 1 písm. a) nariadenia (ES) č. 207/2009 — Odlišná podoba od zapísanej ochrannej známky — Pravidlo 22 ods. 3 a 4 nariadenia (ES) č. 2868/95“)

(2017/C 030/48)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: PAL-Bullermann GmbH (Friesoythe-Markhausen, Nemecko) (v zastúpení: J. Eberhardt, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: D. Walicka, splnomocnená zástupkyňa)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Symaga, SA (Villarta de San Juan, Španielsko) (v zastúpení: A. Tarí Lázaro, advokát)

Predmet veci

Žaloba proti rozhodnutiu prvého odvolacieho senátu EUIPO zo 7. mája 2015 (vec R 1626/2014-1) týkajúcej sa konania vo veci zrušenia ochrannej známky medzi PAL-Bullermann a Symaga.

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. PAL-Bullermann GmbH je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 302, 14.9.2015.

Rozsudok Všeobecného súdu z 13. decembra 2016 – Guiral Broto/EUIPO – Gastro & Soul (Café del Sol)(Vec T-548/15) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie — Námietské konanie — Prihláška slovnej ochrannej známky Európskej únie Café del Sol — Skoršia národná obrazová ochranná známka Café del Sol — Nepredloženie dôkazov v jazyku námietkového konania — Články 75 a 76 nariadenia (ES) č. 207/2009 — Pravidlá 19 a 20 nariadenia (ES) č. 2868/95 — Právo na obranu“)

(2017/C 030/49)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Ramón Guiral Broto (Marbella, Španielsko) (v zastúpení: J. L. de Castro Hermida, avocat)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: H. O'Neill, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO: Gastro & Soul GmbH (Hildesheim, Nemecko)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu piateho odvolacieho senátu EUIPO zo 16. júla 2015 (vec R 2755/2014-5) týkajúcej sa námietkového konania medzi R. Guiralom Brotom a spoločnosťou Gastro & Soul

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie piateho odvolacieho senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) zo 16. júla 2015 (vec R 2755/2014-5) týkajúce sa námietkového konania medzi Ramónom Guiralom Brotom a spoločnosťou Gastro & Soul GmbH sa zrušuje.
2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamietla.
3. EUIPO a R. Guiral Broto znášajú každý svoje vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 398, 30.11.2015.

Rozsudok Všeobecného súdu z 13. decembra 2016 – Guiral Broto/EUIPO – Gastro & Soul (CAFE DEL SOL)(Vec T-549/15) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka európskej únie — Námietské konanie — Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie CAFE DEL SOL — Skoršia národná obrazová ochranná známka Café del Sol — Nepredloženie dôkazov v jazyku námietkového konania — Články 75 a 76 nariadenia (ES) č. 207/2009 — Pravidlá 19 a 20 nariadenia (ES) č. 2868/95 — Právo na obhajobu“)

(2017/C 030/50)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Ramón Guiral Broto (Marbella, Španielsko) (v zastúpení: J. L. de Castro Hermida, avocat)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: H. O'Neill, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Gastro & Soul GmbH (Hildesheim, Nemecko)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu piateho odvolacieho senátu EUIPO zo 16. júla 2015 (vec R 1888/2014-5) týkajúcej sa námietkového konania medzi R. Guiralom Brotom a spoločnosťou Gastro & Soul

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie piateho odvolacieho senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) zo 16. júla 2015 (vec R 1888/2014-5) týkajúce sa námietkového konania medzi R. Guiralom Brotom a spoločnosťou Gastro & Soul sa zrušuje.
2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamietla.
3. EUIPO a R. Guiral Broto znášajú vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 381, 16.11.2015.

Rozsudok Všeobecného súdu z 13. decembra 2016 – Puro Italian Style/EUIPO (smartline)

(Vec T-744/15) (¹)

(„Ochranná známka Európskej únie — Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie smartline — Absolútny dôvod zamietnutia — Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti — Článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009“)

(2017/C 030/51)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Puro Italian Style SpA (Modena, Taliansko) (v zastúpení: F. Terrano, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: L. Rampini, splnomocnený zástupca)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu prvého odvolacieho senátu EUIPO zo 7. októbra 2015 (vec R 2258/2014-1) týkajúcej sa prihlášky obrazového označenia smartline ako ochrannej známky Európskej únie

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietla.
2. Puro Italian Style SpA znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO).

(¹) Ú. v. EÚ C 78, 29.2.2016.

Rozsudok Všeobecného súdu zo 14. decembra 2016 – Scorpio Poland/EUIPO – Eckes-Granini Group (YO!)

(Vec T-745/15) (¹)

(„Ochranná známka Európskej únie — Námietkové konanie — Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie YO! — Staršia národná slovná ochranná známka YO — Relatívny dôvod zamietnutia — Nebezpečenstvo zámeny — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009“)

(2017/C 030/52)

Jazyk konania: poľština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Scorpio Poland, predtým FH Scorpio (Łódź, Poľsko) (v zastúpení: R. Rumpel, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: A. Schifko a E. Śliwińska, splnomocnený zástupcovia)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Eckes-Granini Group GmbH (Nieder-Olm, Nemecko) (v zastúpení: W. Berlit, advokát)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu EUIPO z 2. októbra 2015 (vec R 1546/2014-2) týkajúceho sa námietkového konania medzi Eckes-Granini Group a FH Scorpio

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Scorpio Poland je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 59, 15.2.2016.

Rozsudok Všeobecného súdu z 13. decembra 2016 – Sovena Portugal – Consumer Goods/EUIPO – Mueloliva (FONTOLIVA)

(Vec T-24/16) (¹)

(„Ochranná známka Európskej únie — Námietkové konanie — Medzinárodný zápis, s vyznačením Európskej únie — Slovná ochranná známka FONTOLIVA — Skoršia národná slovná ochranná známka FUENOLIVA — Relatívny dôvod zamietnutia — Platnosť zápisu skoršej ochrannej známky — Predloženie nových skutočností a dôkazov na Všeobecný súd — Riadne používanie skoršej ochrannej známky — Právomoc zmeniť rozhodnutie — Článok 8 ods. 1 písm. b), článok 42 ods. 2 a 3 a články 65 a 76 nariadenia (ES) č. 207/2009“)

(2017/C 030/53)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Sovena Portugal – Consumer Goods, SA (Algés, Portugalsko) (v zastúpení: D. Martins Pereira, avocat)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: L. Rampini, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO: Mueloliva, SL (Córdoba, Španielsko)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu EUIPO zo 4. novembra 2015 (vec R 1813/2014-2), týkajúcej sa námietkového konania medzi Mueloliva a Sovena Portugal – Consumer Goods

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie druhého odvolacieho senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) zo 4. novembra 2015 (vec R 1813/2014-2) sa zrušuje.
2. Námietka podaná spoločnosťou Mueloliva, SL, voči medzinárodnému zápisu, v ktorom je vyznačená Európska únia pre slovnú ochrannú známku FONTOLIVA prihlasovanú spoločnosťou Sovena Portugal – Consumer Goods, SA, sa zamieta.
3. V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.
4. EUIPO znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania spoločnosti Sovena Portugal – Consumer Goods v súvislosti s konaním pred Všeobecným súdom.

5. EUIPO a spoločnosť Mueloliva znášajú každý polovicu nevyhnutných nákladov, ktoré vznikli spoločnosti Sovena Portugal – Consumer Goods v súvislosti s konaním pred odvolacím senátom EUIPO.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 106, 21.3.2016.

**Rozsudok Všeobecného súdu z 13. decembra 2016 – Apax Partners/EUIPO – Apax Partners
Midmarket (APAX)**

(Vec T-58/16) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie — Námietskové konanie — Prihláška slovnej ochrannej známky Európskej únie APAX — Skoršia medzinárodná slovná ochranná známka APAX — Relatívny dôvod zamietnutia — Nebezpečenstvo zámieny — Podobnosti výrobkov alebo služieb — Článok 8 ods. 1 písm. a) a b) nariadenia (ES) č. 207/2009“)

(2017/C 030/54)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Apax Partners LLP (Londýn, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: D. Rose, J. Warner a J. Curry, solicitors)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: A. Folliard-Monguiral a I. Moisescu, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Apax Partners Midmarket (Paríž, Francúzsko) (v zastúpení: C. Moyou Joly, advokát)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu EUIPO z 26. novembra 2015 (vec R 1441/2014-2), týkajúcejmu sa námietkového konania medzi spoločnosťami Apax Partners Midmarket a Apax Partners

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietla.
2. APAX Partners LLP je povinná nahradiť trovy konania vrátane nevyhnutných nákladov vynaložených spoločnosťou APAX Partners Midmarket na účely konania pred odvolacím senátom Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO).

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 111, 29.3.2016.

Rozsudok Všeobecného súdu zo 14. decembra 2016 – Grid applications/EUIPO (APlan)

(Vec T-154/16) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Európskej únie — Prihláška slovnej ochrannej známky Európskej únie APlan — Absolútny dôvod zamietnutia — Opisný charakter — Článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia (ES) č. 207/2009“)

(2017/C 030/55)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Grid applications GmbH (Viedeň, Rakúsko) (v zastúpení: M. Meyenburg, advokát)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (ochranné známky a vzory) (v zastúpení: H. Kunz, splnomocnený zástupca)

Predmet veci

Žaloba proti rozhodnutiu štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 15. februára 2016 (vec R 1819/2015-4) týkajúcej sa prihlášky slovného označenia APlan ako ochrannej známky Európskej únie

Výrok rozsudku

1. *Žaloba sa zamietá.*
2. *Grid applications GmbH je povinná nahradiť trovy konania.*

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 200, 6.6.2016.

Žaloba podaná 18. novembra 2016 – Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank/SRB**(Vec T-809/16)**

(2017/C 030/56)

*Jazyk konania: nemčina***Účastníci konania**

Žalobkyňa: Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG (Bregenz, Rakúsko) (v zastúpení: G. Eisenberger, Rechtsanwalt)

Žalovaný: Einheitlicher Abwicklungsausschuss (SRB)

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Single Resolution Boards SRB/ES/SRF/2016/06 z 15. apríla 2016 („Decision of the Executive Session of the Board of 15 April 2016 on the 2016 ex-ante contributions to the Single Resolution Fund (SRB/ES/SRF/2016/06)“), ako aj rozhodnutie Single Resolution Boards SRB/ES/SRF/2016/13 z 20. mája 2016 („Decision of the Executive Session of the Board of 20 May 2016 on the adjustment of the 2016 ex-ante contributions to the Single Resolution Fund supplementing the Decision of the Executive Session of the Board of 15 April 2016 on the 2016 ex-ante contributions to the Single Resolution Fund (SRB/ES/SRF/2016/13)“), alebo ich prinajmenšom zrušil v rozsahu, v akom sa týkajú žalobkyne,
- uložil žalovanému povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody.

- Prvý žalobný dôvod: zásadné porušenie podstatných formálnych náležitostí z dôvodu nedostatočného (úplného) zverejnenia napadnutých rozhodnutí
- Druhý žalobný dôvod: zásadné porušenie podstatných formálnych náležitostí z dôvodu nedostatočného odôvodnenia napadnutých rozhodnutí

Žaloba podaná 18. novembra 2016 – Di Bernardo/Komisía**(Vec T-811/16)**

(2017/C 030/57)

*Jazyk konania: francúzština***Účastníci konania**

Žalobca: Danilo Di Bernardo (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: S. Orlandi, T. Martin, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

rozhodol tak, že

- rozhodnutie z 10. augusta 2016, ktorým výberová komisia vo výberovom konaní EPSO/AST SC/03/15 vylúčila žalobcu z uvedeného výberového konania, sa zrušuje,
- Komisia je v každom prípade povinná nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na rôznych zjavne nesprávnych posúdeniach, ktorých sa výberová komisia dopustila pri hodnotení odbornej praxe žalobcu.
2. Druhý žalobný dôvod, vznesený subsidiárne, vychádzajúci z nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia a založený na tom, že žalobcovi neboli oznámené kritéria výberu stanovené výberovou komisiou.

Žaloba podaná 21. novembra 2016 – Abes/Komisia

(Vec T-813/16)

(2017/C 030/58)

Jazyk konania: portugalcina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Abes – companhia de assistência, bem-estar e serviços para seniores, Lda (São Pedro de Tomar, Portugalsko)
(v zastúpení: N. Mimoso Ruiz, advokát)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- na základe článku 263 ZFEÚ a na účely článku 264 ZFEÚ určil, že žaloba o neplatnosť bola podaná v súlade s príslušnými predpismi a je prípustná,
- na základe článku 263 ZFEÚ zrušil rozhodnutie C(2016) 5054 z 9. augusta 2016 v rozsahu, v akom konštatuje, že opatrenie opísané v návrhu nepredstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods.1 ZFEÚ,
- na základe článku 263 ZFEÚ zrušil rozhodnutie C(2016) 5054 z 9. augusta 2016 v rozsahu, v akom konštatuje, že aj v prípade, že by opatrenie opísané v návrhu predstavovalo štátnu pomoc, je zlučiteľné s vnútorným trhom v zmysle článku 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ,
- zaviazal Európsku komisiu na náhradu trov konania a trov, ktoré vznikli žalobkyni.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby, žalobkyňa uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na nedostatku odôvodnenia. Žalobkyňa sa domnieva, že rozhodnutie nie je dostatočne dôvodné, lebo sa v ňom konštatuje, že aj v prípade, že by predmetné opatrenie predstavovalo štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods.1 ZFEÚ, bolo by zlučiteľné s vnútorným trhom v zmysle článku 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ, pričom tento záver nie je odôvodnený.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na zjavne nesprávnom posúdení. Žalobkyňa sa domnieva, že rozhodnutie je postihnuté zjavne nesprávnym posúdením, keďže dôvody, ktoré Komisiu viedli k tvrdeniu, že účinky predmetného opatrenia pomoci na obchod medzi členskými štátmi sú len hypotetické alebo domnelé, a aj v prípade, že by nejaké účinky malo, boli by len marginálne, sú nepodložené a v praxi podporujú šírenie obdobných samostatných opatrení pomoci, a to nielen v regióne Tomar, ale v celoštátnom rozsahu, a to so všetkými z toho plynúcimi dôsledkami spočívajúcimi v odrazení od vnútroštátnych investícií a investícií z iných členských štátov.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení článku 107 ods. 1 ZFEÚ, ktoré podľa žalobkyne spočíva v tom, že Komisia i) s potrebnou starostlivosťou a objektívne neposúdila, či dotknutá pomoc mohla ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi, ii) nezohľadnila skutočnosť, že neexistuje žiadny prah ani minimálny percentuálny podiel, pri ktorého nedosiahnutí by bolo možné sa *a priori* domnievať, že obchod medzi členskými štátmi nie je ovplyvnený, iii) nevzala do úvahy, že narušenie obchodu medzi členskými štátmi nezávisí od toho, či poskytované služby majú miestnu alebo regionálnu povahu, ani na rozsahu dotknutej činnosti, iv) nezdôraznila dostatočne jasne, že keď je prostredníctvom pomoci zo strany štátu posilnené postavenie určitého podniku vzhľadom k ostatným konkurenčným podnikom, treba sa domnievať, že na podniky, ktoré sú v konkurencii s príjmom pomoci, sa vzťahujú menej výhodné podmienky financovania nových investícií v danom štáte.

Žaloba podaná 22. novembra 2016 – Netflix International a Netflix/Komisia

(Vec T-818/16)

(2017/C 030/59)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: Netflix International BV (Amsterdam, Holandsko) a Netflix, Inc. (Los Gatos, Kalifornia, Spojené štáty)
(v zastúpení: C. Alberdingk Thijm, S. van Schaik a S. van Velze, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie z 1. septembra 2016, ktorým bola zmena nemeckého zákona o podpore filmovej tvorby v siedmom znení vyhlásená za zlučiteľnú s vnútorným trhom ⁽¹⁾ a
- zaviazal Komisiu na náhradu trov tohto konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby, žalobkyne uvádzajú šesť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na porušení smernice o audiovizuálnych mediálnych službách ⁽²⁾.

- Komisia porušila článok 13 ods. 1 smernice o audiovizuálnych mediálnych službách, keď rozhodla, že opatrenie Nemecka je zlučiteľné s týmto článkom vykladaným s prihliadnutím na navrhovanú zmenu a doplnenie.
- Komisia porušila článok 2 ods. 1, článok 2 ods. 2 a článok 3 smernice o audiovizuálnych mediálnych službách, keď rozhodla, že opatrenie Nemecka neporušuje zásadu krajiny pôvodu.

2. Druhý žalobný dôvod založený na porušení článku 110 ZFEÚ.

- Komisia porušila článok 110 ZFEÚ, keď rozhodla, že opatrenie Nemecka nie je diskriminačné vo vzťahu k poskytovateľom služieb videa na požiadanie usadeným mimo Nemecka, ale zameriavajúcich sa na nemecké publikum.

3. Tretí žalobný dôvod založený na porušení článku 56 ZFEÚ.

- Komisia porušila článok 56 ZFEÚ, keď neposúdila, či opatrenie Nemecka neporušuje slobodné poskytovanie služieb, ktoré v skutočnosti porušuje.

4. Štvrtý žalobný dôvod založený na porušení článku 49 ZFEÚ.

- Komisia porušila článok 49 ZFEÚ, keď neposúdila, či opatrenie Nemecka neporušuje slobodu usadiť sa, ktorú v skutočnosti porušuje.

5. Piaty žalobný dôvod založený na porušení článku 107 ZFEÚ.

- Komisia porušila článok 107 ZFEÚ, keď rozhodla, že opatrenie Nemecka je formou štátnej pomoci, ktorá môže byť odôvodnená kultúrnym cieľom a je zlučiteľná s vnútorným trhom.

6. Šiesty žalobný dôvod založený na porušení podstatných formálnych náležitostí.

- Komisia porušila podstatné formálne náležitosti, keď nedodržala požiadavky na odôvodnenie, tak ako ich uvádza článok 296 ods. 2 ZFEÚ a právo na dobrú správu vecí verejných, ktoré uvádza článok 41 Charty základných práv Európskej únie.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Komisie (EÚ) 2016/2042 z 1. septembra 2016 o schéme pomoci SA.38418 – 2014/C (ex 2014/N), ktorú Nemecko plánuje uskutočniť s cieľom podporiť výrobu a distribúciu filmov [oznámené pod číslom C(2016) 5551] (Ú. v. EÚ L 314, 2016, s. 63).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/13/EÚ z 10. marca 2010 o koordinácii niektorých ustanovení upravených zákonom, iným právnym predpisom alebo správnym opatrením v členských štátoch týkajúcich sa poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb (smernica o audiovizuálnych mediálnych službách) (Ú. v. EÚ L 95, 2010, s. 1).

Žaloba podaná 25. novembra 2016 – Celio International/Komisia

(Vec T-832/16)

(2017/C 030/60)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Celio International SA (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: H. Gilliams a J. Bocken, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie z 11. januára 2016 o schéme štátnej pomoci týkajúcej sa zdaňovania nadmerného zisku SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) vykonávanej Belgickom ⁽¹⁾,
- subsidiárne zrušil články 2 až 4 rozhodnutia,
- v každom prípade zrušil články 2 až 4 uvedeného rozhodnutia v rozsahu, v akom a) nariaďujú vrátenie od iných subjektov, než ktoré získali „záväzné daňové stanovisko týkajúce sa nadmerného zisku“, ako je vymedzené v tomto rozhodnutí a b) nariaďujú vrátenie sumy rovnajúcej sa daňovým úsporám príjemcov pomoci, pričom Belgicku nebolo umožnené zohľadniť skutočnú úpravu smerom nahor vykonanú inou belgickou finančnou správou, a
- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby, žalobkyňa uvádza štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na zjavne nesprávnom posúdení, na zneužití právomoci a na nedostatku odôvodnenia v rozsahu, v akom rozhodnutie konštatuje existenciu štátnej pomoci.

2. Druhý žalobný dôvod založený na porušení článku 107 ZFEÚ, na porušení povinnosti odôvodnenia a na zjavne nesprávnom posúdení v rozsahu, v akom uvedené rozhodnutie kvalifikuje uvedený režim ako režim, ktorý poskytuje selektívnu výhodu.
3. Tretí žalobný dôvod založený na porušení článku 107 ZFEÚ, na povinnosti odôvodnenia a na zjavne nesprávnom posúdení v rozsahu, v akom napadnuté rozhodnutie konštatuje, že uvedený režim poskytuje výhodu.
4. Štvrtý žalobný dôvod založený subsidiárne na porušení článku 107 ZFEÚ, na porušení zásady ochrany legitímnej dôvery a zásady proporcionality, na zjavne nesprávnom posúdení, na zneužití právomoci a na nedostatku odôvodnenia v rozsahu, v akom napadnuté rozhodnutie nariaďuje Belgicku vrátenie pomoci.

(¹) Rozhodnutie Komisie z 11. januára 2016 o schéme štátnej pomoci týkajúcej sa zdaňovania nadmerného zisku SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) vykonávanej Belgickom [oznámené pod číslom K(2015) 9837] (Ú. v. EÚ L 260, 2016, s. 61).

Žaloba podaná 28. novembra 2016 – Louvers Belgium/Komisia

(Vec T-835/16)

(2017/C 030/61)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Louvers Belgium Company (Zaventem, Belgicko) (v zastúpení: V. Lejeune, avocat)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Európskej komisie z 19. septembra 2016, ktorým sa odmieta ponuku žalobkyne a zadáva zákazka č. OIB.02/PO/2016/012/703 zoskupeniu RIDEAUPRESS ITLINE,
- vyhovel návrhu žalobkyne na náhradu škody; v dôsledku toho uložil Európskej komisii povinnosť zaplatiť žalobkyni hlavnú sumu vo výške 387 500 eur ako náhradu škody, ktorá jej bola spôsobená nezískaním zákazky, zvýšenú o úroky z omeškania, následne o súdne úroky vypočítané na základe zákonnej sadzby a to až do jej úplného zaplatenia,
- uložil Európskej komisii povinnosť nahradiť všetky trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod sa zakladá na porušení povinnosti odôvodnenia a práva žalobkyne na riadnu správu vecí verejných a zásady transparentnosti v rozsahu, v akom Komisia, napriek opakovaným a dôrazným žiadostiam žalobkyne, žalobkyni nezaslala technické osobitosti výrobkov úspešného uchádzača, ani výsledky správy z analýzy ponúk a vzoriek, ktoré jej poskytla.
2. Druhý žalobný dôvod sa zakladá na porušení zásad transparentnosti a rovnakého zaobchádzania medzi uchádzačmi, ktorého sa Komisia dopustila tak pri vypracovaní súťažných podkladov, ako aj pri hodnotení ponúk uchádzačov. Žalobkyňa žalovanej konkrétne vytýka:
 - po prvé, že pri vypracovaní svojich súťažných podkladov nezohľadnila technické vlastnosti, ani fotografie výrobkov ponúkaných uchádzačom v predchádzajúcom výberovom konaní, ktorého predmet bol rovnaký a ktoré bez uvedenia dôvodu zrušila, čo spôsobilo neodôvodnené prekážky v začatí verejného obstarávania konkurentom,
 - po druhé, že porušila základné pravidlo rovnakého zaobchádzania medzi uchádzačmi, keď uložila veľmi reštriktívne technické požiadavky a z technického hľadiska neodôvodnené, ktoré boli zjavne stanovené tak, aby sa zhodovali s výrobkami konkrétneho hospodárskeho subjektu,

- po tretie, že objektívne a nezávisle neohodnotila ponuku, ktorú jej predložila v rámci sporného verejného obstarávania, a že neodôvodnene ju odmietla, hoci tieto výrobky dokonale zodpovedali minimálnym požiadavkám technických vlastností výrobkov uvedeným v súťažných podkladoch a rovnocenne teda zodpovedali stanoveným požiadavkám.

V rámci druhého žalobného dôvodu žalobkyňa teda tvrdí, že ponuka, ktorú predložila, z technického hľadiska zodpovedala a preto to bola ponuka bez nezrovnalostí. Mala byť finančne ohodnotená Európskou komisiou, ktorá jej mala zadať zákazku, keďže jej cenová ponuka bola najnižšia.

Žaloba podaná 30. novembra 2016 – Poľská republika/Komisia

(Vec T-836/16)

(2017/C 030/62)

Jazyk konania: poľština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Poľská republika (v zastúpení: B. Majczyna)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie z 19. septembra 2016 o štátnej pomoci SA.44351 (2016/C) (ex 2016/NN) – Poľsko – Daň z maloobchodného predaja v Poľsku, oznámenej pod číslom C(2016) 5596, a
- zaviazal Európsku Komisiu na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby, žalobkyňa uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na nesprávnej kvalifikácii poľskej dane z maloobchodného predaja ako štátnej pomoci v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ na základe očividne nesprávneho posúdenia podmienky selektívnosti
 - Poľskú daň z maloobchodného predaja nemožno *prima facie* uznať za selektívnu, pretože v jej štruktúre neexistujú žiadne výnimky z referenčného systému, ktorý je pre túto daň typický; progresívne sadzby dane sú neoddeliteľnou súčasťou referenčného systému tejto dane.
 - Aj keby sme uznali, že obe progresívne sadzby dane nie sú súčasťou referenčného systému, ktorý je typický pre poľskú daň z maloobchodného predaja, bolo by potrebné uznať, že súčasťou referenčného systému je minimálne jedna najčastejšie uplatňovaná sadzba dane; okrem toho progresívne sadzby dane v každom prípade nie sú výnimkami v prospech určitých podnikov, ktoré sa z hľadiska hlavného cieľa tejto dane nachádzajú v podobnej skutkovej a právnej situácii ako zvyšné podniky.
 - Progresívne sadzby dane, ako aj prahová hodnota daňového základu poľskej dane z maloobchodného predaja v každom prípade sú v súlade so zásadou proporcionality.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení článku 13 ods. 1 nariadenia Rady (EÚ) č. 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a na porušení zásady proporcionality tým, že sa nariadilo okamžité ukončenie uplatňovania progresívnej škály poľskej dane z maloobchodného predaja
 - Nebolo potrebné vydať nariadenie o ukončení uplatňovania vzhľadom na vážne pochybnosti o selektívnosti poľskej dane z maloobchodného predaja.

- Nebolo potrebné vydať nariadenie o ukončení uplatňovania vzhľadom na to, že Komisia dostatočne nepreukázala negatívny vplyv uplatňovania poľskej dane z maloobchodného predaja.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na chybnom a nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

- Napadnuté rozhodnutie nebolo náležité a dostatočne odôvodnené v rozsahu, v akom sa týka posúdenia podmienky selektívnosti poľskej dane z maloobchodného predaja.
- Napadnuté rozhodnutie nebolo náležité a dostatočne odôvodnené v rozsahu, v akom nariaďuje okamžité ukončenie uplatňovania progresívnej daňovej škály v súvislosti s poľskou daňou z maloobchodného predaja.

Žaloba podaná 24. novembra 2016 – Alex/Komisia

(Vec T-841/16)

(2017/C 030/63)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Alex SCI (Bayonne, Francúzsko) (v zastúpení: J. Fouchet, advokát)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Európskej komisie z 21. septembra 2016,
 - pomoci poskytnuté Európskym fondom regionálneho rozvoja (EFRR), francúzskym štátom, regionálnou radou Akvitánska a generálnou radou Atlantických Pyrenejí združeniu obcí Côte-Basque-Adour (CABAB) vyhlásil za protiprávne a nezlučiteľné so spoločným trhom,
- a tým,
- nariadil francúzskemu štátu, regionálnej rade Akvitánska a generálnej rade Atlantických Pyrenejí, ako decentralizovaných štátnym orgánom, ako aj Európskemu fondu regionálneho rozvoja (EFRR), vymáhať protiprávne poskytnuté pomoci spolu s úrokmi v zákonnej sadzbe od poskytnutia pomoci,
 - uložil Európskej komisii povinnosť nahradiť všetky trovy konania, vrátane trov právnych služieb advokáta vo výške 5 000 eur.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby, žalobkyňa uvádza štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na vnútornej protiprávnosti rozhodnutia Európskej komisie.
 2. Druhý žalobný dôvod je založený na neoznámení financovania vyčleneného na projekt „Technocité“, ktoré poskytli EFRR, Francúzska republika, regionálna rada Akvitánska a generálna rada Atlantických Pyrenejí združeniu obcí Côte-Basque-Adour (CABAB).
 3. Tretí žalobný dôvod je založený na nezlučiteľnosti financovania s vnútorným trhom.
 4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na nesplnení podmienok prideľovania financovania.
-

Žaloba podaná 7. decembra 2016 – Fertisac/ECHA**(Vec T-855/16)**

(2017/C 030/64)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Fertisac, S.L. (Atarfe, Španielsko) (v zastúpení: J. Gómez Rodríguez, advokát)

Žalovaná: Európska chemická agentúra

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- Zrušil rozhodnutie ECHA č. SME (2016) 5150 z 15. novembra 2016, ktorým sa určilo, že FERTISAC S.L. nespĺňa požiadavky na využitie zníženia sadzieb stanoveného pre podniky strednej veľkosti a ktorým sa jej vyrubil správny poplatok.
- Zrušil faktúru ECHA č. 10060160 z 15. novembra 2016 na sumu zodpovedajúcu rozdielu medzi poplatkom, ktorý zaplatila FERTISAC S.L. a poplatkom vymáhateľným od veľkého podniku, vystavenú na základe rozhodnutia ECHA č. SME (2016) 5150.
- Zrušil faktúru ECHA č. 10060161 z 15. novembra 2016, ktorá stanovuje správny poplatok v súlade s rozhodnutím ECHA č. SME (2016) 5150.
- Zaviazal Európsku chemickú agentúru (ECHA) na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na nesprávnej klasifikácii FERTISAC S.L. ako veľkého podniku.

- V tejto súvislosti sa uvádza, že článok 2 ods. 1 prílohy odporúčania Komisie 2003/361/ES zo 6. mája 2003 o definícii mikropodnikov, malých a stredných podnikov [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. EÚ L 124, 2003, s. 36) stanovuje, že kategóriu mikropodnikov, malých a stredných podnikov (MSP) tvoria podniky, ktoré zamestnávajú menej než 250 osôb a ktorých ročný objem obratu nepresahuje 50 miliónov eur, alebo ktorých ročná účtovná súvaha nepresahuje 43 miliónov eur.

Kritériá na vykonanie klasifikácie malého a stredného podniku sú dve. Nejde len o prekročenie jedného z kritérií (ako to vyplýva z rozhodnutia ECHA, ktoré uvádza iba jedno z nich: ročný objem obratu), opomínajúc prvú požiadavku teda počet osôb, ktorá je jasne odlíšená spojkou „a“. FERTISAC S.L. nikdy neprekročil kritérium viac ako 250 osôb.

2. Druhý žalobný dôvod založený na nesprávnom výklade odporúčania 2003/361 zo strany žalovanej.

- V tejto súvislosti sa uvádza, že na určenie veľkosti žalobkyne treba zobrať do úvahy len údaje žalobkyne a jej spoločníkov. Žalobkyňa nie je súčasťou skupiny podnikov. Usmernenie pre definovanie konceptu MSP uverejnené Európskou Komisiou potvrdzuje tento výklad. Na druhej strane nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 z 18. decembra 2006 o registrácii, hodnotení, autorizácii a obmedzovaní chemických látok (REACH) a o zriadení Európskej chemickej agentúry, o zmene a doplnení smernice 1999/45/ES a o zrušení nariadenia Rady (EHS) č. 793/93 a nariadenia Komisie (ES) č. 1488/94, smernice Rady 76/769/EHS a smerníc Komisie 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Ú. v. EÚ L 396, 2006, s. 1), vo svojom článku 3, ako aj nariadenie Komisie (ES) č. 340/2008 zo 16. apríla 2008 o poplatkoch Európskej chemickej agentúry podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 o registrácii, hodnotení, autorizácii a obmedzovaní chemikálií (REACH) (Ú. v. EÚ L 107, 2008, s. 6), vo svojom odôvodnení 9 a vo svojom článku 2 na účely definície MSP odkazujú na odporúčanie 2003/361.

Žaloba podaná 7. decembra 2016 – Fútbol Club Barcelona/Komisia**(Vec T-865/16)**

(2017/C 030/65)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobca: Fútbol Club Barcelona (Barcelona, Španielsko) (v zastúpení: J. Roca Sagarra, J. del Saz Cordero, R. Vallina Hoset a A. Selles Marco, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Európskej komisie zo 4. júla 2016 o štátnej pomoci SA.29769 (2013/C) (ex 2013/NN), ktoré implementovalo Španielsko v prospech niektorých futbalových klubov,
- subsidiárne zrušil články 4 a 5 uvedeného rozhodnutia,
- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby, žalobca uvádza päť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na tvrdení, že napadnuté rozhodnutie porušuje článok 49 ZFEÚ v spojení s článkami 107 a 108 ZFEÚ, ako aj článok 16 Charty základných práv Európskej únie, keďže celé odôvodnenie napadnutého rozhodnutia vychádza z vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá obmedzuje slobodu usadiť sa.
2. Druhý žalobný dôvod založený na tvrdení, že napadnuté rozhodnutie porušuje článok 107 ods. 1 ZFEÚ, keďže i) neanalyzuje odpočty uplatniteľné v závislosti od sadzby zdanenia pre každý druh subjektu, ii) nepôsobí nestranne, keď hľadá dôkazy v neprospech a v prospech, a v dôsledku toho iii) v rozpore s právom uvádza záver, že existuje výhoda v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ.
3. Tretí žalobný dôvod založený na tom, že napadnuté rozhodnutie i) porušuje zásadu legitímnej dôvery, keď ukladá vymáhanie údajnej pomoci vzhľadom na skutočnosť, že s prihliadnutím na postup španielskych orgánov a trvanie konania, FC Barcelona mohol legitímne dôverovať tomu, že daňový režim, ktorému podliehal bol v súlade s právom a ii) porušuje základnú požiadavku právnej istoty.
4. Štvrtý žalobný dôvod založený na tvrdení, že napadnuté rozhodnutie porušuje článok 107 ods. 1 ZFEÚ, keďže nezohľadňuje, že pomoc je odôvodnená vnútornou logikou daňového režimu.
5. Piaty žalobný dôvod založený na tvrdení, že napadnuté rozhodnutie porušuje článok 108 ods. 1 ZFEÚ a články 21 a 23 nariadenia Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ L 248, 2015, s. 9), keďže nariaďuje vymáhanie existujúcej pomoci a nerešpektuje postup, ktorý sa uplatňuje na tento druh pomoci.

Žaloba podaná 11. decembra 2016 – QI a iní/Komisia a ECB**(Vec T-868/16)**

(2017/C 030/66)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobcovia: QI (Atény, Grécko) a 15 ďalších žalobcov (v zastúpení: S. Pappas a I. Ioannidis, lawyers)

Žalované: Európska komisia, Európska centrálna banka

Návrhy

Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd:

- uložil Európskej únii a/alebo Európskemu systému centrálnych bánk (ESCB) povinnosť zaplatiť im sumy uvedené v žalobe ako náhradu škodu, ktorá im bola spôsobená z dôvodu ich údajnej protiprávnej účasti na reštrukturalizácii dlhu gréckej vlády v dôsledku aktivácie upravených doložiek o spoločnom postupe,
- subsidiárne uložil Únii a/alebo Európskej centrálnej banke (ECB) povinnosť zaplatiť žalobcom sumy uvedené v žalobe ako náhradu škody, ktorá im bola spôsobená protiprávnym vylúčením veriteľov gréckeho verejného sektora z reštrukturalizácie dlhu gréckej vlády,
- v každom prípade uložil ECB povinnosť zaplatiť žalobcom náhrady škody uvedenú v žalobe pre každého žalobcu, ktoré vyplývajú z protiprávneho vylúčenia ESCB z reštrukturalizácie dlhu gréckej vlády,
- uložil ECB a/alebo Únii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobcovia uvádzajú päť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod sa zakladá na tvrdení, že zásahy Únie a/alebo ECB a ESCB boli vykonané *ultra vires* a v rozpore s článkami 120 až 126 ZFEÚ, článkom 127 a článkom 352 ods. 1 ZFEÚ.
2. Druhý žalobný dôvod sa zakladá na tvrdení, že zásahy ECB a ESCB, najmä pokiaľ ide o vylúčenie ESCB z reštrukturalizácie, sú v rozpore s článkom 123 ZFEÚ.
3. Tretí žalobný dôvod sa zakladá na tvrdení, že zásahy Únie a/alebo ECB a ESCB porušujú práva žalobcov vlastníť majetok chránené podľa článku 17 Charty základných práv Európskej únie.
4. Štvrtý žalobný dôvod sa zakladá na tvrdení, že zásahy Únie a/alebo ECB a ESCB porušujú voľný pohyb kapitálu chránený článkom 63 ZFEÚ.
5. Piaty žalobný dôvod sa zakladá na tvrdení, že zásahy Únie a/alebo ECB a ESCB porušujú práva žalobcov na rovnaké zaobchádzanie chránené článkom 20 Charty základných práv Európskej únie.

Žaloba podaná 9. decembra 2016 – repowermap/EUIPO – Repower (REPOWER)**(Vec T-872/16)**

(2017/C 030/67)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: repowermap (Bern, Švajčiarsko) (v zastúpení: P. Gonzáles-Bueno Catakán de Ocón, abogado)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Repower AG (Brusio, Švajčiarsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľ spornej ochrannéj známky: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom.

Dotknutá sporná ochranná známka: medzinárodný zápis slovnej ochrannéj známky „REPOWER“ označujúci Európsku úniu – medzinárodný zápis označujúci Európsku úniu č. 1 020 351.

Konanie pred EUIPO: konanie o vyhlásení neplatnosti.

Napadnuté rozhodnutie: druhé rozhodnutie (po zrušení) piateho odvolacieho senátu EUIPO z 26. septembra 2016 vo veci R 2311/2014-5.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- zmenil napadnuté rozhodnutie tak, že napadnutú ochrannú známku vyhlási za neplatnú pre všetky služby a výrobky, ktoré neboli zrušené napadnutým rozhodnutím, s výnimkou dopravy, balenia a skladovania tovaru (trieda 39), organizácie ciest (trieda 39) a hasiacich prístrojov (trieda 9),
- uložil EUIPO a Repower AG povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009,
 - porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009,
 - porušenie článku 75 nariadenia č. 207/2009 v spojení s článkom 296 ZFEÚ.
-

ISSN 1977-1037 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5236 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK